

EUB-2/2010.
(EUB-2/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2010. május 27-én, csütörtökön, 8 óra 01 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>A miniszterjelöltek meghallgatása során követett ügyrend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	5
<i>Dr. Navracsics Tibor expozéja</i>	6
<i>Kérdések</i>	9
<i>Dr. Navracsics Tibor válasza</i>	11
<i>Hozzászólás</i>	14
<i>Határozathozatal</i>	14
<i>Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása</i>	15
<i>Kérdések</i>	22
<i>Dr. Fellegi Tamás válasza</i>	26
<i>Hozzászólás</i>	31
<i>Határozathozatal</i>	32

Napirendi javaslat

1. Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
2. Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Braun Márton (Fidesz)
Ékes József (Fidesz)
Gyopáros Alpár (Fidesz)
Ivanics Ferenc (Fidesz)
Lipők Sándor (Fidesz)
Dr. Mengyi Roland (Fidesz)
Nógrádi Zoltán (Fidesz)
Pelczné dr. Gáll Ildikó (Fidesz)
Tessely Zoltán (Fidesz)
Ughy Attila (Fidesz)
Dr. Vejkey Imre (KDNP)
Harangozó Gábor István (MSZP)
Balczó Zoltán (Jobbik)
Bana Tibor (Jobbik)
Samu Tamás Gergő (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Tessely Zoltán (Fidesz) megérkezéséig Ughy Attilának (Fidesz)
Bebes István (Fidesz) Ivanics Ferencnek (Fidesz)
Dr. Botka László (MSZP) Harangozó Gábor Istvánnak (MSZP)
Dr. Braun Márton (Fidesz) megérkezéséig Ékes Józsefnek (Fidesz)

Meghívottak

Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt
Dr. Répássy Róbert kijelölt államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi
Minisztérium)
Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszterjelölt

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 01 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm a frakciók munkatársait, köszöntöm a sajtó igen tisztelt képviselőit, és köszöntöm a napirendi pontok előadóit.

Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Az eseti megbízást már most jelzem: Ughy Attila képviselő úr helyettesíti Tessely Zoltán képviselő urat.

Az első teendőnk a napirend elfogadása. A tervezett napirendi pontok szerint a ma délelőtti ülés két részletből áll. Az első dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása. Ez 8 órakor kezdődik, és várhatóan 9 óráig, 9 óra 10 percig tart. Utána egy szünetet rendelék el, majd 10 órától Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása lesz.

Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Nincs jelzés.)* Nincs. Szavazásra teszem fel. Aki támogatja a napirendi javaslatot, kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* Köszönöm. Ellenpróbát kérek. Ki az, aki ellene szavaz? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta a ma délelőtti ülésünk napirendi pontjait.

A miniszterjelöltek meghallgatása során követett ügyrend elfogadása

Tisztelt Bizottság! Mivel még nincs a 2010-2014-es ciklusra elfogadott ügyrendje a bizottságnak, ezért a Házbizottság ajánlása alapján tisztelettel javaslom a következőket. A mai napi, tehát a mostani, délelőtti és majd a délutáni bizottsági ülésünkre a következő ügyrendet javaslom. Először következik a miniszterjelölt expozéja, majd ezt követően a képviselők kérdéseire kerül sor - összegyűjtjük a képviselők kérdéseit -, és ezt követi a miniszterjelölt válasza. Ezek után minden képviselőcsoport számára lehetőség van a jelölttel kapcsolatosan egy-egy véleményre, politikai megnyilvánulásra. Ezzel nem fontos élni, ez csak egy lehetőség a frakciók számára. Végül pedig a szavazás következik.

Aki ezzel az ügyrenddel egyetért, kérem, hogy nyújtsa fel a kezét! *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Senki sem jelentkezik.)* Tartózkodás? *(Senki sem jelentkezik.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta a mai két ülésünkre vonatkozó ügyrendet.

Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

Tisztelt Bizottság! Megkezdjük az 1. napirendi pontunkat, dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatását. Először is engedjék meg, hogy nagy tisztelettel köszöntsem Navracsics Tibor miniszterjelölt urat és Répássy Róbert kijelölt államtitkár urat. A Házbizottság ajánlása értelmében hallgatjuk meg a miniszterjelölt urat. Az igazságügyért felelős miniszter egyik fő feladata uniós ügyekben a kormány jogharmonizációs kötelezettségeinek végrehajtása, valamint a tárca képviselete az Európai Unió Tanácsában. Ez az oka annak, hogy a Házbizottság ajánlása alapján a mindenkori igazságügyi minisztert az Európai ügyek bizottsága meghallgatja.

Tisztelt Jelölt Úr! Ahogy ügyrendünk alapján elmondtam, először egy rövid bemutatkozás keretében, kérem, ismertesse a programját - 20-25 percen, ahogy jelölt úr jónak látja -, és utána a kérdések következnek. Tessék parancsolni!

Dr. Navracsics Tibor expozéja

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és rendészeti miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha jól sejtem, akkor kiosztottak egy háttéranyagot a miniszteri meghallgatáshoz, amelyben nagyrészt a személyi adataim megtalálhatók, úgyhogy különösebb részletekbe az önéletrajzomat illetően nem bocsátkoznék. Ami talán az Európai ügyek bizottsága kompetenciájába tartozik, és életrajzi vonatkozású, talán két dolog lehet. Az egyik inkább személyes jellegű, a másik pedig inkább szakmai jellegű, és ebből a szempontból talán a miniszteri meghallgatásnak ma még, a mai nap szempontjából nem olyan jelentős, de a jövő szempontjából talán jelentősebbé váló részéről van szó. *(Balczó Zoltán megérkezik az ülésre.)*

Ami a személyes jellegű vonatkozása a dolognak: az európai integráció, illetve az európai integráció kutatása részben a politikusi létemet megelőző, részben pedig a politikusi létemmel párhuzamosan futó egyetemi pályám része is, Európai belpolitika címmel 1998-ban ismereteim szerint az első magyar nyelvű politikatudományi monográfiát jelentettem meg az Európai Unióról, ami ma már sajnos jelentős mértékben elavult. Időnként frissítjük. Amennyiben valaki érdeklődik iránta, akkor a hatályos szövege vagy a friss szövege megtalálható az interneten, hiszen az újabb fejlemények fényében újra és újra frissítjük.

Ez azt is jelenti, hogy az európai integráció politika felőli megközelítése részemről nemcsak gyakorlati érdeklődést jelent, hanem elméleti érdeklődést is, és ez vezetne át a másik rövid megjegyzésre, hogy valóban most itt, a bizottságban és az elkövetkező hetekben, hónapokban, várhatóan még években elsősorban mint az igazságügyért felelős miniszter kerülök kapcsolatba az európai integrációval.

Azt látni kell, hogy maga az európai integrációs folyamat egy sajátos politikai rendszerépítési folyamat, amely bizonyos szempontból államfejlődésszerű jelenségeket is felmutat, több szempontból nem. Egy olyan, nemzetek közötti együttműködési forma, amely valahol, ha a politika logikáját keressük, akkor a belpolitika és a külpolitika határán kialakul - én ezt korábban európai belpolitikának hívtam -, azaz valami olyasmi tartomány, amely részben a külpolitika, a diplomácia szabályszerűségeit mutatja fel, azonban sok szempontból már belpolitikai logikát is megjelenít, elsősorban az Európai Parlament működése során, de megtalálható az alacsonyabb szintű döntéshozatal során is. *(Harangozó Gábor István megérkezik az ülésre.)*

Mindezt csak azért mondom el előljáróban, mert a meghallgatás szempontjából talán érdekes lehet az, hogy közigazgatási és igazságügyi miniszter is vagyok. Vagyis míg most a tevékenység elsősorban természetesen - ahogyan elnök úr is mondta - a jogharmonizációra, a köteleességszegési eljárásra, a stockholmi program végrehajtására és egyéb olyan kérdésekre terjed ki, amelyek elsősorban az igazságügy területén jelentkeznek és adnak feladatot számunkra, fél szemmel figyelniük kell arra, hogy a közigazgatás területén is, ha nem is egyfajta egységesülése, de egyfajta domesztikációja, honosítása zajlik a közösségi jognak. A european public space és az európai közigazgatás hasonló standardjai felé törekvő mozgalmak és intézkedések azt mutatják, hogy a közeljövőben legalábbis a kormányzati szférában egyfajta közös nevezőről vagy közös értelmezési tartományról talán érdemes beszélni európai viszonylatban is.

Ugyanakkor fontos hangsúlyozni - és ezzel le is tudom a közigazgatási részt -, hogy maga a közigazgatás, a közigazgatás szerkezete, a közigazgatási jog és a közigazgatás személyi állománya nemzeti hatáskörbe, nemzeti jogszabály-alkotási hatáskörbe tartozik mind a mai napig. Ilyen értelemben tehát hamisak azok az érvelések, amelyek akár a regionalizációt, akár bármely más területi vagy közigazgatási struktúraváltást az európai uniós tagságunkkal magyaráz, hiszen az európai uniós tagállamok között mindenre és mindennek az ellenkezőjére találunk példát a közigazgatási szervezeten belül.

Ami az igazságügyet illeti, itt valóban - mint már említettem - három plusz egy feladat adódik. Ez a három feladat a jogharmonizáció, a kötelelességhez vezető eljárással kapcsolatos hatáskörök, illetve maga a stockholmi program és ennek végrehajtása. A plusz egy feladat ebből adódik, hiszen a stockholmi program, amely gyakorlatilag a polgárt, a polgárok alapvető jogainak védelmét és ugyanakkor a biztonság garanciáinak a megteremtését tűzi ki célul, a 2010-2014 közötti időszakra ad az igazságügyi és belügyi együttműködés és az igazságügyi és belügyminiszterek tanácsa számára feladatokat. Eminens módon érinti Magyarország európai uniós elnökségi időszakát, hiszen 2011 első félévében Magyarországnak mint európai uniós elnöknek nyilvánvalóan hatékony lépéseket kell majd tennie annak érdekében, hogy ez megjelenhessen.

Azonban nemcsak a jogharmonizáció, a kötelelességhez vezető eljárás, illetve a stockholmi program technikai és szorosán vett feladatairól van szó, hanem olyan háttérlépésekről és kormányzati lépésekről, amelyek ezeket segítik, ugyanakkor már részben az igazságügy-politika területére tartoznak. Nevezetesen az igazságszolgáltatás hatékonysága, az igazságszolgáltatás és az európai jog közötti kapcsolatrendszer; azaz mennyiben jelenik meg a közösségi jog alkalmazása feladatként az igazságszolgáltatásban, mennyire felkészültek az igazságszolgáltatásban dolgozók a közösségi jog átvételére, akár nyelvi szempontból, akár a jogi műveltség szempontjából, és hogyan lehet a magyar igazságszolgáltatást is jobban megfeleltetni az európai normáknak. Ezen nem technikai normákat értek, hanem az európai jogállamiság normáját, ami azt jelenti, hogy a polgároknak joguk van hozzá, joggal követelhetik, hogy az ügyeik ésszerű határidőn belül gyors, pártatlan és alapos elbírálást kapjanak.

Ami a jogharmonizációt illeti, azt hiszem, hogy sok szempontból az elmúlt 20 év - vagy talán most már azt is mondhatjuk, hogy több mint 20 év - egyik olyan területe, ahol nagyon erős kontinuitás tapasztalható annak ellenére, hogy különböző ideológiájú, különböző értékrendet valló pártok alakítottak kormányt, a jogharmonizáció területén meglehetősen jól haladt előre Magyarország. Ha jól tudom, most a jogharmonizációnak abból az aspektusából, hogy a közösségi jog jogszabályait milyen mértékben hajtották végre, és milyen mértékben tették a magyar jog részévé, a 27 tagállam között a 12. helyen állunk. Úgy gondolom, hogy ez - általános adottságainkat figyelembe véve - nem rossz eredmény.

A jogharmonizációnak ez az aspektusa is nagyon fontos, ugyanakkor itt is természetesen igaz az, ami általában az európai uniós ügyek hazai adaptálásában általában értelemszerűen nagyon fontos, a hazai körülményekhez kell igazítani az uniós jogszabályokat. Az uniós jogszabályokat honosítani kell, részben a közvetlen hatálya, részben pedig a magyar joggal szembeni elsőbbsége révén természetesen ezt meg is kell tennünk, azonban figyelemmel kell lennünk arra, hogy akárcsak más országok, ugyanúgy mi is a saját jogi környezetünkbe szervesen tudjuk ezt beültetni, úgy tudjuk kialakítani ennek a közegét, hogy ne természetellenes szabályozás legyen. A korábbi uniós jogszabályok átültetése kapcsán sajnos talákoztunk olyan intézkedésekkel, amelyek gyakorlatilag megbénították egy-egy szektor működését, vagy éppen olyan mértékben hátrányosan sújtották adott esetben a vállalkozói szektor működését is, ami diszfunkcionálissá tette az uniós szabályozást.

Szerintem tisztában kell lennünk - és gondolom, mindannyian tisztában is vagyunk - azzal, hogy az uniós szabályozásnak akkor van értelme, ha segíti az ország gazdasági növekedését, segíti a polgárok jogérvényesítését és segíti azt, hogy a hétköznapi élet a jogszerűség szempontjából is stabilabb legyen. Csak egy példát mondok erre: nagyon nagy jelentőséget tulajdonítok például az Európai Unió segítségének a gumilövedékek betiltása tekintetében, hiszen itt eminens módon a polgárok jogbiztonsághoz fűződő joga, a személyes integritásához fűződő joga vált erősebbé.

A jogharmonizáció másik aspektusa a magyar jogszabályok uniós jogszabályokkal való harmonizációjának megteremtése. Óriási munkáról van szó, úgy gondolom, hogy

folytatandó az a deregulációs tevékenység, amelyet az előző kormány megkezdett ezen a téren, átgondoltan folytatandó. Nevezetesen figyelembe kell venni mindig azt is, hogy az uniós jogszabályok viszonylatában hogyan lehet a felesleges jogszabályokat megszüntetni.

A másik nagy terület, amellyel foglalkozni kell, és a jövőben a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium az eddigiekhez képest módosult formában és módosult hatáskörben is fog foglalkozni, ez a köteleességszegési eljárás. Az eddigi minisztériumi felosztás szerint a köteleességszegési eljárás két részre oszlott a magyar közigazgatáson belül. A bizottsági szakban, a bizottsági eljárás szintjén a Külügyminisztériumhoz tartozott, és amikor a Bíróság elé került az ügy, akkor került az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumhoz.

Amikor az új feladatmegosztást tárgyaltuk a minisztériumok között, akkor a szakértők és politikusok is egyetértettek abban, hogy nem hatékony ez a fajta kettéosztása a köteleességszegési eljárásnak, az lenne a jó, ha egy kézben lenne. Tekintettel arra, hogy az Európai Unió talán éppen a jogszabály-alkotás és a jogalkalmazás területén közelít leginkább egy közösséghez - egy jogközösséghez -, ezért az a megoldás született, hogy a jövőben mind a bizottsági eljárás, mind pedig a bírósági eljárás a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium hatáskörébe fog tartozni. Azt reméljük ettől, hogy a magyar álláspontot hatékonyan tudjuk képviselni, megjeleníteni, így ez egy kézben, koordináltan jelenik meg. Ez talán a Brüsszelben dolgozó munkatársaink számára is egyértelmű és irányítottabb vezetést jelent.

A harmadik terület a stockholmi program. Mint már említettem, ez a 2009-ben elfogadott program a 2010-14 közötti időszakra jelent a bel- és igazságügyi miniszterek tanácsa számára olyan cselekvési tervet, amelynek az alapvető feladata az, hogy miközben biztonságosabbá teszi az Európai Uniót, mint a szabadság, a biztonság és a jogállamiság, a jog érvényesülésének térségét, aközben az eddigieknél fokozottabb hangsúlyt helyezzen a polgárok jogérvényesítésére, a polgárok jogbiztonságára, az emberi és polgári jogok védelmére. *(Nógrádi Zoltán megérkezik az ülésre.)*

Itt a magyar elnökség alatt is várhatók lépések a bel- és igazságügyi miniszterek tanácsa működése során, nyilvánvalóan az ennek végrehajtását segítő jogszabályokat el kell fogadtatnunk. Tudnunk kell azt, hogy nekünk akkor - mint az elnökséget ellátó országnak - az adott tanácsban elnöki feladatot is el kell látnunk. Ez nem csupán adminisztratív feladatokat jelent, hanem irányt is kell szabnunk a tárgyalásoknak. Úgy gondolom, ebből a szempontból Magyarországnak jó esélyei vannak, hogy új lendületet adjon a polgárok jogvédelme, a szabadság jogvédelme megerősítésének, hiszen az Európai Unióban belül még mindig tudunk építeni arra a képre, amely dicső elődeink által kialakított kép: 1956 óta is az Európai Unióban Magyarországhoz a szabadság értéke értelemszerűen társul.

Úgy gondolom, ez jó politikai és morális alap arra, hogy a technikai jogszabályokban is előrelépést tegyünk a szabadságjogok védelme területén. Ez leágazik egy kormányzástechnikai kérdéshez is, hiszen az Európai Unióban a tanácsi formációk között a bel- és igazságügyi miniszterek tanácsa létezik, ehhez próbálta idomítani az előző ciklusban az előző kormány a magyar kormányzati szerkezetet, amikor létrehozta az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumot, ami azonban az elmúlt négy évben nem bizonyult szerencsés választásnak.

Azt hiszem, konszenzus van ma a politikai élet minden térfelén és a szakértők között is abban, hogy az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Ezért is térünk vissza a hagyományosabb megoldáshoz, és létrehoztuk a Belügyminisztériumot, ami értelemszerűen azt jelenti, hogy ezen a területen a kormányzati feladatok kettéválnak; a Bel- és Igazságügyi Tanács munkájában alapvetően a belügyi, biztonsági kérdésekkel foglalkozó tanácskozássokra és értekezletekre a belügyminiszter fog ellátogatni, míg az alapvetően igazságügyi területtel foglalkozó kérdések tárgyalásán pedig terveink szerint a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium miniszteri szinten fogja képviselgetni magát.

Még egy tanácsi formációban vagyunk érdekeltek, a versenyjogi tanács munkájában. Elképzeléseink szerint, mivel itt specializáltabb igazságügyi kérdésekről van szó, ezért itt a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkári, igazságügyi államtitkári szinten képviselhetné magát.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Elöljáróban ennyit szándékoztam volna elmondani, és állok rendelkezésre a kérdések tekintetében. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Úgy hiszem, hogy ön mint egyetemi ember korábban az elmélet síkján kiváló ismereteket szerzett és tanított az Európai Unióról. Most úgy hiszem, hogy a gyakorlatban lehetősége lesz ezt kipróbálni.

Tisztelt Bizottság! Ügyrendünk szerint a kérdések következnek. Kérem képviselőtársaimat, hogy jelezzék kérdésüket. Összegyűjtjük a kérdéseket, és utána miniszter úr válaszol. Megadom a lehetőséget a kérdésekre. Tessék parancsolni! *(Jelzésre:)* Vejkey Imre képviselő úr!

Kérdések

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Miniszterjelölt úr! EU-jogban is jártas alkotmányjogászként a következő kérdést tenném fel. A bíróságok kapcsolata mennyiben fejlődött tagságunk ideje alatt az Európai Bírósággal előzetes véleményalkotás céljából? Illetőleg azt is: hogyan látja miniszterjelölt úr a bírói karnak az uniós jogban való jártasságát? Miként kívánják a bírák, ügyészek uniós képzését biztosítani? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tessék parancsolni! A következő kérdés? *(Jelzésre:)* Balczó alelnök úr, tessék parancsolni!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterelnökhelyettes-jelölt Úr! *(Derültség.)* Azért ilyen pontosan mondom, mert ugyan bizonyos szempontból miniszterként fog működni, de az a kérdés, amit föl akarok tenni, ehhez kapcsolódik. Úgy gondolom, hogy a kormány EU-val kapcsolatos politikájára személyében is nagy hatással lehet, s tudom, hogy nagyon nehéz rövid választ adni a kérdésre, de mégis nagyon fontosnak tartom. Azt említette, hogy az Európai Uniónak tulajdonképpen kettős arca van: egyrészt egy államfejlődésszerű irányba is megy el, a másik a nemzetközi együttműködés. A mi számunkra nagyon fontos, hogy adott esetben melyik hangsúly az, amiről a leendő kormány meghatározó tagjaként úgy gondolja, hogy Magyarország érdekeit szolgálja. Tudom, hogy erre nem lehet igennel vagy nemmel válaszolni, de jó lenne, ha röviden el tudná mondani, mert ez talán egy kulcskérdés.

A másik részben a jogharmonizációhoz tartozik. Amikor a lisszaboni szerződést Lisszabonban aláírták, két ország kapott lehetőséget arra, hogy az alapvető jogok chartája ne legyen automatikusan az ő jogrendjének a része, ez az Egyesült Királyság és Lengyelország volt. Tehát egyrészt, amikor arról van szó, hogy honosítani kell, ez nyilván egy célszerűségi szempont, mert vannak bizonyos jogszabályok, amelyek automatikusan érvényesülnek. De a kérdésem a következőre vonatkozik. Amikor a magyar Országgyűlés a lisszaboni szerződést ratifikálta, annak ismeretében tette, hogy e két országon kívül mindenki vállalta kötelezően ennek az alapjogi chartának az érvényesülését a jogrendjében.

Ezt követően - ismerjük a huzavonát - a cseh államfő úgy volt hajlandó aláírni a ratifikálást, hogy lehetőséget kapott utólag arra, hogy az alapjogi charta rá ne vonatkozzon, és tudjuk, hogy ez a Beneš-dekrétumok továbbélését jelenti. Ebben a kérdéskörben lát-e bármi lehetőséget arra, hogy ezt valamilyen módon érvényesítsék? Mert megítélésem szerint jogilag is egy elég furcsa helyzet, hogy a Magyar Köztársaság Országgyűlése ennek tudatában, hogy két ország kap felmentést, hoz egy döntést, ratifikál, és ezt követően sor kerül erre.

Még egyszer hadd mondjam el, hogy általában kormányprogramon kötelezettségeket kérünk számon vagy várunk el. Ebben nem kötelezettségszerű választ szeretnék kérni, hanem önmagában érdekelne az ön személyes álláspontja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Mengyi Roland képviselő úr.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Említette expozéjában, hogy mennyire fontos a jogharmonizáció gyakorlati aspektusai kapcsán, hogy mennyire segíti az Európai Unió joga a polgárok mindennapjait, a hétköznapi életének stabilabbá válását. Ezzel kapcsolatban azt szeretném megkérdezni, hogy észlel-e hiányosságokat az állampolgárok európai uniós jogszabályokhoz való hozzáféréseben, és ha igen, mit tenne ez ellen a jövőben. Valamint azt, hogy hogyan látja: valamennyi, Európai Unióval kapcsolatos információ, jogszabály, bírósági döntés, satöbbi, elérhető-e már magyar nyelven? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tessék parancsolni, képviselőtársaim! Ki az, aki még jelentkezik? *(Jelzésre:)* Alelnök úr, tessék parancsolni!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Elnök Úr! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Az expozéjában említette, hogy a közigazgatási terület is a fő terület, és ott érintette leginkább a regionalizmust, illetve a megyét, hogy az Európai Unió nem kötelező jelleggel ír elő regionalizmust, s a közigazgatás területén az új kormány a megyéknek új feladatot szán. Az elmúlt időszakban azt tapasztaltuk meg pontosan a regionalizmus kapcsán, hogy a megyék szerepe a szomszédos, határon átnyúló együttműködések területén csorbát szenvedett.

Lát-e lehetőséget arra az elkövetkező időben, hogy ez a szerep most valóban méltó helyére tud kerülni, hogy a szomszédos települések határon átnyúló módon, megfelelő projekteken, közösen együtt tudjanak munkálkodni, immáron az új, megerősített megyék szerepében? A középszintű kormányzatban lát-e erre lehetőséget?

Azzal természetesen mélységesen egyetértünk, hogy az elmúlt időszakban az igazságügy és a belügy összevonása sok-sok nehézséget okozott, ebben a bizottságban is sokat foglalkoztunk vízágyuktól kezdve egyebekkel, amire aztán épkézláb választ nem tudtunk kapni. Itt szeretném azt is elmondani, hogy most, miután megszavaztuk a kettős állampolgárságot - ha még nem tette szóvá senki -, számunkra mégiscsak nagyon nagy lehetőség, mert ebben a bizottságban is sokat foglalkoztunk azzal, hogy a szerb, illetve a kárpátjai magyarság is megfelelő állampolgársághoz tud jutni. Kérjük a miniszter urat, hogy ebben segítsen, hogy a lehető legrövidebb időn belül a jelentkezők valóban megkapják a kettős állampolgárságot.

ELNÖK: Köszönjük szépen, alelnök úr. Más jelentkező nem lévén, engedjen meg miniszterjelölt úr egy rövid, technikai jellegű kérdést. Magyarország óriási kihívás előtt áll, a 2011 januárjában kezdődő uniós elnökség kihívása előtt. Ez nemcsak kormányt, hanem országot próbáló kihívás lesz, természetesen beleértve bizottságunkat is.

Kérdezem, hogy lesz-e szerepe önnek a magyar EU-s elnökségben. Mint az igazságügyért felelős miniszter hogyan látja az elkövetkezendő, e féléves munkaprogramot - nyilván lesz a Tanácsban is, és lesz egyébként is miniszteri szintű konferencia Brüsszelben és Magyarországon megszervezve -, hogyan képzei az ön munkáját ebben a félévben, ami nyilvánvalóan egy pluszfeladatot ad önnek? Köszönöm szépen.

Ügyrendünk alapján, tisztelt jelölt úr, összegyűjtve a kérdéseket, várjuk a válaszait. Köszönöm szépen.

Dr. Navracsics Tibor válasza

DR. NAVRACSICS TIBOR közigazgatási és rendészeti miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Sorrendben válaszolnék, ahogy a kérdéseket fölvetették. Vejkey képviselő úrnak: én úgy látom, hogy a bíróságok és a közösségi jog kapcsolata sok szempontból a várakozásoktól eltérően alakult. Sokan úgy gondolták, hogy a közvetlen hatály és az elsőbbség miatt a mindennapos jogalkalmazásban állandó elem lesz a közösségi joganyag alkalmazása, és ehhez képest azt látjuk, hogy valószínűleg hasonlóan a többi tagállamhoz - bár az az igazság, én a közösségi jognak és a közösségen belül jogalkalmazásnak nem vagyok különösebben nagy tudója -, ugyanez a helyzet, hogy a bíróságok önmagukban konkrét módon viszonylag ritkán alkalmazzák a közösségi jogot.

Ugyanakkor úgy gondolom, hogy részben a szakmai műveltség egyik nagyon fontos komponense, részben pedig az igazságszolgáltatás tágabb értelemben vett kulturális környezetének is nagyon fontos tényezője az európai uniós jog ismerete. Ebből adódóan kulcsfontosságúnak tartom az európai uniós joggal kapcsolatos képzéseket, alkalmazásokat, amelyekben egyrészt fontos a szakmai tudás átadása. Részben a jogi karokon - amennyire tudom, legalábbis ismereteim szerint a jogi karokon általában szakjogászképzés, posztgraduális képzés keretében már zajlik európai uniós szakjogászképzés, ami nyilván óriási jelentőségű, és talán a bizottság tagjai közül is vannak olyanok, akik ezt elvégezték vagy ismerik. Illetve, amit nagyon fontos képzési helynek tartok: az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Bíróképző Akadémiáján zajlik a közösségi jog alkalmazásával kapcsolatos képzés, amely szintén nagyon fontos lehet a jövőben.

Ugyanakkor van ennek egy másik része is, ez pedig a nyelvtudás. Mert ugyan a magyar hivatalos nyelv az Európai Unión belül, és ebből nem is fogunk engedni - egyfajta elő-, félválaszként Balczó képviselő úrnak -, az európai integrációról vallott felfogásunkban az európai integrációnak számunkra többek között addig van értelme, amíg a magyar hivatalos nyelv lehet Európában. De ez természetesen nem jelenti azt, hogy egy bíró megelégedhet azzal, ha közösségi joggal kapcsolatba kerül, hogy csak magyarul beszél. Hiszen a szakmai folyóiratok, az egyes döntésekről szóló interpretációk jelentős része angolul, franciául, németül érhető el. Vagyis nagyon fontosnak tartom a bírák és általában az igazságszolgáltatásban alkalmazottak európai uniós képzésénél a szakmai tudást, tehát a közösségi joganyag tanításán túl az idegennyelv-képzés, a szaknyelvképzés erősítését és fejlesztését is. Mi ehhez természetesen a tőlünk telhető segítséget megadjuk.

Itt hadd ugorjak át Mengyi Roland kérdésére - utána visszatérek Balczó képviselő úr kérdésére is - a polgárok uniós joganyaghoz való hozzáférése tekintetében. Azt tapasztalom, hogy jobbra népmesei szinten, szóbeszéd útján terjed az uniós joganyag a magyar közvéleményben, nem nagyon jutnak el a hiteles forrásokhoz. Egészen pontosan a bizottsági meghallgatásra való készülés jegyében - mert ilyen szorgalmas nebuló vagyok - megnéztem a www.jogharmonizacio.hu című honlapot, az biztos, hogy az ember az alapján értelmesen nem tájékozódhat az európai uniós joganyagot illetően, vagy legalábbis az átlagos műveltségű halandó.

Nagyon fontosnak tartom, hogy azt a joganyagot, amely a hétköznapi élettel, a hétköznapi tevékenységekkel kapcsolatos - és ennek csak egy része a jogérvényesítés, illetve a jogok védelme, ennél talán sokkal fontosabb része, hiszen a közösségi jog leglényegét és eredőjét végül is a gazdasági integráció jelentette, ebből adódik, hogy Magyarországon talán a vállalkozók számára még fontosabb a közösségi joganyag ismerete, mint általában a hétköznapi életet élők számára -, elérhetőbbé és közérthetőbbé tegyük. Egy vállalkozótól nem várhatjuk el, hogy a tevékenységének folytatásához elvégezze a jogi egyetemet, vagy jogi doktorátust tegyen bármilyen más formában is. Nyilvánvalóan olyan tájékoztató anyagokat kell készítenünk, olyan tájékoztató tevékenységet kell folytatnunk, amely hétköznapi nyelven,

egy átlagos műveltségű magyar ember hétköznapi nyelvén érthetővé teszi, hogy melyek az uniós joganyag követelményei.

Hozzáteszem, optimális esetben ez nemcsak az uniós joganyaggal kapcsolatban állna fenn, ma már egy magyar joganyag is csak egy külön írástudó szerződtetésével értelmezhető, egy átlagos műveltségű magyar állampolgár nagyon nehezen tudja megérteni egy jogszabály elolvasása után, hogy milyen jogai és kötelezettségi származnak abból a jogszabályból. Azt is tudjuk, hogy ma már egész iparágak települtek rá a jogszabályolvasásra, amelyek értelmezik a polgárok számára, hogy mit kell tenniük. Tehát úgy gondolom, részben demokráciakérdés is, demokráciában alapvető fontosságú, hogy a polgárok tudják, miről döntenek, és milyen kötelezettségek mentén van behatárolva az életük. Az állam csak akkor várhatja el az állampolgártól az önkéntes együttműködést, ha érhetően el tudja mondani, hogy melyek a jogok, melyek a kötelezettségek, és ő maga hogyan határozza meg a tevékenységét.

Balczó képviselő úr, nem tudok pár szavas választ adni. Nekünk idestova 15 éve az az általános képünk az európai integrációval kapcsolatban, hogy az európai integráció számunkra a közösségek közössége. És köszönöm Firtl alelnök úrnak a kettős állampolgárságra vonatkozó kérdését, mert valóban van egy olyan terület, amit elfelejtettem említeni, az állampolgárság kapcsán a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumnak adódnak feladatai, és ez az európai integrációhoz kötődő feladat is. Úgy gondoljuk, hogy az európai integráció a területi etnikai közösségek együttese, egy olyan szabad közösség kell hogy legyen, amely ugyan gazdasági integrációval indult, de a végső értelmét az adja meg, hogyha Európa közösségei számára megteremti a szabad lét lehetőségét. Mi ezt úgy szoktuk megfogalmazni, hogy az európai integráció a magyar nemzetpolitika szempontjából azért bír különös jelentőséggel, mert lehetővé teszi a magyar nemzet békés újraegyesítését. Ez nagyon fontos dolog, az európai integráció ezt valóban lehetővé teszi. Hiszünk abban, hogy ezt lehetővé teszi.

Úgy gondolom, ez bizonyos fokig az európai egyesült államok, kontra nemzetek szövetsége kérdés sok szempontból csapdát rejtő kérdésre is egyfajta választ ad. Nekünk az európai integráció alapvető értelme abban rejlik, hogy a saját közösségiségünket meg tudjuk valósítani, és amiben mélyen hiszek: a közép-európai nemzetek közösségiségét is meg tudja valósítani. Úgy gondolom, mindenfajta aktuálpolitikai viharok és háborgások mellett ez a térség és ennek a térségnek a nemzeti egymásra vannak utalva. Vannak haszonleső politikusok, akik természetesen megpróbálják kijátszani ezeket a nemzeteket egymás ellen, de hosszú távon a magyar nemzet alapvető érdeke is a közép-európai együttműködés, és az európai integráció erre is kiváló lehetőséget teremt.

Ami a lisszaboni szerződés alapjogi chartája alóli felmentést jelenti, nem egyedi ez az eset, hiszen korábban is voltak országok, amelyek a maastrichti szerződés alól felmentést kaptak, annak idején Margaret Thatcher el tudta intézni, hogy újratárgyalják a közösségi hozzájárulások rendszerét. Itt valóban nemzeti érdekérvényesítésről van szó, és nyilván ebben a kérdésben még majd az Országgyűlésben és nyilván itt a bizottságban is a különböző pártok képviselői sok vitát fognak tudni folytatni, hogy hogyan határozzuk meg a nemzeti érdek komponenseit, meddig menjen el Magyarország az Európai Unióban a nemzeti érdekérvényesítésben. Egy valami biztos, annál tovább kell elmenni, mint az elmúlt nyolc évben mentünk. Magyarország eddigi teljesítménye az Európai Unióban - nem én mondom, külföldi elemzők mondják, és akikkel beszéltem, azok mondják - ahhoz képest, ahogyan 1990-2004 között teljesített az európai uniós csatlakozás során, ahhoz képest az Európai Unión belüli működése csalódást keltett. Szürke volt, csalódást keltett, és nem volt kezdeményező, úgy gondolom, Magyarországnak markánsabb Európa-politikát kell folytatnia.

Firtl Máttyás alelnök úr kérdésére: valóban, úgy gondoljuk, hogy miközben vannak az igazgatásnak, az állami irányításnak olyan területei, ahol létre lehet hozni más ismérvek alapján optimális egységeket, és bár nem vitatom, nem értek egyet a tervezési-statisztikai

régiók jelenlegi felosztásával, de amíg ezek a tervezési-statisztikai régiók, addig ennek különösebb politikai jelentőséget nem tulajdonítok, abban a pillanatban, amint önkormányzatiságot, amikor politikai intézményrendszert akarunk ráépíteni, akkor már problémásnak látom. Ugyanis egy tényező hiányzik a regionális szinten, ami pedig kulcsfontosságú a demokrácia szempontjából: az identitás, a közösségtudat. Ma a magyarországi régiók nem jelenítenek meg identitást, amik viszont megjelenítenek identitást, azok a megyék.

Persze erről is lehet vitatkozni, mert a megyéken belül is lehet tördelni, magam veszprémi vagyok, és ebből adódóan minket hol bakonyinak, hol - ritkábban - balatoninak neveznek, és Veszprém megyén belül is van balatoni identitás, van pápai identitás, ami külön történet, meg van bakonyi identitás, és így tovább. De úgy gondolom, hogy a megye az a szint, ahova azért érdemes ma igazgatási szintet telepíteni - vagy visszatelepíteni -, mert egyrészt közlekedési szempontból még racionális. Azt sem érdemes elfelejteni, hogy a regionális szint sok esetben a magyar közlekedési viszonyok közepette az ügyek intézésének megnehezülését jelenti, különösen a Dunántúlon, különösen azon a területen, ahol aprófalvas térségek vannak, és ahol az utóbbi időben vasúti szárnyvonalakat zártak be.

A harmad- és negyedrendű utak katasztrofális állapotban vannak, vagyis életminőségromlást jelent a regionalizáció ebben az esetben. A megyei szint itt valóban azt jelenti, hogy közelebb visszük a polgárokhoz a döntési szintet, az ügyintézési szintet, és én abban bízom, hogy továbbléphetünk még majd ezen a téren előre, és vihetjük még közelebbi szintre is az érdemi ügyintézést.

Az identitás már valóban átnyúlik a határon túli együttműködésre is, az Európai Unió ebből a szempontból jó példát nyújt, és jó pénzügyi háttérrel teremt, a megyék pedig sok szempontból ezt már meg is valósították, illetve ezekkel a lehetőségekkel élni tudtak. Mi a jövőben szintén támogatni kívánjuk ezeket a határon túli együttműködési formákat.

Kettős állampolgárság végrehajtása: valóban a mi minisztériumunkhoz fog tartozni. Óriási feladat. Erkölcsi értelemben is óriási feladat, technikai értelemben is óriási feladat, hiszen azzal számolunk, hogy jelentős mértékben meg fog nőni a magyar állampolgárságot igénylők száma. Ennek kell kiépíteni az informatikai-technikai apparátusát, ugyanakkor erkölcsi értelemben is óriási feladat. Tudatában vagyunk annak a felelősségnek, hogy ez egy rendkívül magasztos küldetés, amit - hogy mondjam - bürokratikus ügyetlenkedés nagyon leronthat, mint ahogyan tudjuk azt is, hogy számos határon túli magyarnak nagyon-nagyon rossz tapasztalatai vannak most is a magyar állampolgárság megszerzésében, méltatlanul bántak velük az eljárás során. Egy olyan technikai háttérrel kell biztosítani, amely ehhez a magasztos feladathoz professzionális működést is tud biztosítani, és lehetőség szerint a legtöbb ember elégedett lesz vele, sőt, reményeim szerint talán mindenki elégedett lesz majd az ügyintézéssel.

Elnök úr kérdésére válaszolva: az elnökséget ellátó ország aktuális miniszterének feladata, hogy elnököljön az adott tanácsi ülésen, ebből adódik, hogy a bel- és igazságügy-miniszterek tanácsi formációjának azokon az ülésein, ahol igazságügyi témaköröket tárgyalunk meg, szándékaim szerint majd én fogok elnökölni. Én úgy gondolom, hogy ez a terület egyre növekvő fontosságú lesz a jövőben. Ahogy a gazdasági integrációnál is lehetett érezni azt, hogy önmagában a gazdaság szektorára nem lehet korlátozni az integrációt, hiszen megköveteli a jogharmonizációt, a szabványok harmonizációját, a jogalkotás harmonizációját, úgy ez észrevehetően egyre inkább terjed ki a jogi területre, a jogállamiság garanciáinak területére, amit talán az is bizonyít, hogy a bel- és igazságügyi együttműködésből és a kormányközi együttműködésből áttért a közösségi munkamódszerre.

Azt láthatjuk tehát, hogy egy szorosabb együttműködés lesz, aminek most még a lisszaboni szerződés következtében vagy frissessége következtében kísérleti fázisában vagyunk. Most a spanyol és a következő félévben a belga elnökség alatt meglátjuk, hogy

hogyan alakulnak ki a szokásai, de én is úgy gondolom, hogy a rutinmunkánál nagyobb feladatnak tűnik most ez, hiszen az alapokat kell leraknunk ebben az együttműködésben, azokat az alapokat, amelyek erősítik a jogállamiságot az Európai Unió minden tagállamában, és az Európai Uniót is talán közelebb viszi ahhoz a követelményszinthez, hogy maga az Európai Unió is megfeleljen a jogállamiság követelményeinek. És akkor itt most nem nyitom meg a közösségi demokrácia kérdését, ami szintén valószínűleg egy külön vitadélután témája lehetne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a válaszokat. Tisztelt Képviselőtársaim! Most esetleg lehetőség van a frakciók részéről egy-egy politikai megnyilatkozásra, bár ez nem feltétlenül szükséges. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet. *(Jelzésre:)* Ivanics képviselő úr, tessék parancsolni!

Hozzászólás

IVANICS FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Azt gondolom, hogy nagyon fontos szemléletváltásról hallhattunk itt az elmúlt fél órában, és az, amivel megalakult a magyar parlament 2010-ben, pontosan visszaköszönt. Többször találkoztunk itt a bizottság munkája során az elmúlt tíz évben azzal, hogy Magyarország mindig elsőnek akart megfelelni az Unióban, anélkül, hogy sorra vette volna azt, mik az ország elsődleges érdekei. Ezt többször számon kértük a különböző minisztereken. Most itt az ön előadásában hallhattuk, hogy nem ez a szemlélet lesz az elsődleges. Én azt gondolom, hogy erre igazán komoly és nagy szüksége van Magyarországnak ahhoz, hogy visszaállítsa a tekintélyét. Én ehhez jó munkát kívánok az elkövetkezendő időkben, és erőt, mert nyilván ez nem lesz könnyű.

A második kérdéskör: ami a joganyagokkal kapcsolatos érhetőséget jelenti, én örömmel hallottam, amit mondott.

ELNÖK: Bocsánatot kérek, képviselőtársam, de a kérdések ideje lejárt.

IVANICS FERENC (Fidesz): Nem kérdeztem.

ELNÖK: Bocsánat, a kérdések ideje lejárt. Az elfogadott ügyrendünk alapján lehetőség lett volna képviselőtársamnak a kérdés feltevésére. Lezártuk a kérdéseket. Ez csak egy politikai nyilatkozat...

IVANICS FERENC (Fidesz): Rendben van, elnök úr. Nem kérdeztem. Egyetlen kérdést sem tettem fel. Jó munkát kívánok, és erőt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más jelentkezőt nem látok. Tisztelt Bizottság! Szavazást rendelek el. Bejelentem még az eseti képviselői megbízást: Ivanics Ferenc képviselőtársam képviseli Bebes Istvánt; és Harangozó Gábor dr. Botka Lászlót.

Határozathozatal

Tisztelettel kérdezem a bizottság tagjaitól, ki az, aki támogatja dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszterre történő kinevezését. *(Szavazás.)* 14 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2 nem. Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy 3 tartózkodó szavazat volt.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Végül szeretném megköszönni önnek a bizottsági szereplését, az elhangzott válaszokat. Mint ön bizonyára tudja, az Országgyűlés egyik legfontosabb bizottsága az Európai ügyek bizottsága *(Derültség.)*, tudniillik az Országgyűlés és a kormány között történő egyeztetési eljárás keretében az Európai ügyek bizottsága az

egyetlen olyan bizottsága az Országgyűlésnek, amelyik az egész parlament nevében hoz határozatot, ebben rejlik ennek a bizottságnak az ereje.

Én arra kérem tisztelt miniszterjelölt urat, hogy legyen partner a közeljövőben, az elkövetkezendő négy évben abban, hogy az Európai Unióval szemben sokszor hangoztatott demokratikus deficit vádjá alól kihúzzuk a szőnyeget azzal, hogy az állampolgárok által választott képviselők közül álló Országgyűléssel szorosán együttműködik a kormány, illetve az ön által vezetett minisztérium. Arra is kérem miniszterjelölt urat, hogy tegyen meg mindent annak érdekében, hogy uniós jogszabályalkotás során kialakult részletes szakmai kormányálláspontot időben megkapja a bizottságunk. Köszönöm szépen és gratulálok. *(Taps a fideszes és a KDNP-s képviselők részéről.)*

Tisztelt Bizottság! Szünetet rendelék el. 10 órakor következik a következő napirendi pontunk tárgyalása. Köszönöm szépen.

(Szünet: 8.48-10.00)

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! A délelőtti ülésünket folytatjuk a 2. napirendi pont tárgyalásával, Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatásával.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelettel és szeretettel köszöntöm bizottságunkban. Úgy is szoktuk mondani, hogy az Országgyűlés legfontosabb bizottsága az Európai ügyek bizottsága. Ezt nemcsak a szakmai elfogultság mondatja velem, hanem a bizottságunknak van egy bibliája, ez a 2004. évi LIII. törvény, amely kimondja, hogy az Országgyűlés és a kormány közötti egyeztetési eljárás keretében a mi bizottságunk az egyetlen olyan bizottsága az Országgyűlésnek, amely a többi társbizottság nevében és az egész parlament plenáris ülése nevében hoz határozatot. Ezért különleges a mi bizottságunk.

Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Ahogyan korábban az ügyrendünket elfogadtuk, az ülés menetrendje a következő. Kérjük a miniszterjelölt urat rövid exozéját, 20-25 percben mutakozzon be, szóljon a programjáról, utána következnek a képviselői kérdések. Összegyűjtjük a kérdéseket, és utána lehetősége lesz miniszterjelölt úrnak, hogy a kérdésekre válaszoljon. A kérdések lezárása után a frakciók részéről, ha úgy gondolják, hogy politikai megnyilatkozás céljából szólni kívánnak, akkor ezt megtehetik, majd a szavazás következik.

Tisztelt miniszterjelölt úr, megadom a szót.

Dr. Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása

DR. FELLEGI TAMÁS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok, Hölgyeim és Uraim! Köszönöm a bemutatkozási lehetőséget. Fellegi Tamás vagyok, Orbán Viktor kijelölt miniszterelnök kért fel arra a feladatra, hogy szervezzem meg és irányítsam a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot, amely így, ebben a formájában és tartalommal ma nem létezik. Engedjék meg, hogy először röviden bemutassam önöknek a jövőendő Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot, majd hosszabban beszélnek arról, amit fejlesztési miniszterként csinálni szeretnék, külön is kiemelve a megfelelő bizottsági jelenlét miatt az európai ügyek és források területét.

A kormány legfontosabb célja, hogy Magyarország ismét a régió vezető, erős állama legyen. A nemzeti ügyek kormányának részeként a fejlesztési tárca feladata, hogy összefogja azokat a kezdeményezéseket, amelyek elősegítik ennek a célnak a mihamarabbi megvalósulását. Legfőbb célkitűzésünk, hogy helyreállítsuk Magyarország megingott hazai és nemzetközi tekintélyét, hazánk kelet és nyugat méltó gazdasági és kereskedelmi partnerévé, a közép-európai gazdasági együttműködés kulcsszereplőjévé váljon. Növekedéspárti és

munkaközpontú gazdaságélénkítő stratégiánk két legfőbb célja egyrészt a magyar gazdaság dinamizálása és tartósan fenntartható növekedési pályára állítása, másrészt Magyarország versenyképességének és tőkevonzó képességének a fokozása.

Tevékenységünk fókuszában a nemzeti érdek hatékony érvényesítése áll, a tárca által irányított valamennyi területen. Ez elemi érdeke nemcsak a magyar gazdaság összes szereplőjének, hanem a magyar társadalom egészének is, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium ezáltal járul hozzá a hatékony kormányzás és a nemzeti együttműködés új rendszerének kialakításához. Azzal, hogy koncentráljuk az erőforrásokat, végre megjelenhet egyfajta kívánatosnak tartott egységes szemlélet a közvagyon kezelésében és a nemzeti fejlesztésben. Hogy teljesen egyértelműen fogalmazzak, előtérbe fogjuk helyezni a nemzeti érdekek hatékony érvényesítését minden területen.

A létrehozandó tárca a következő területeket felügyeli majd: a vagyongazdálkodást, az uniós és hazai fejlesztési források felhasználásának menedzsmentjét, az infrastruktúra és az infokommunikáció fejlesztését, szabályozását és hatósági felügyeletét. Ezeken túl a Fejlesztési Minisztériumban létrehozunk egy önálló területet, amely irányítani fogja az állami támogatásokat vizsgáló szervezetet, a vagyongazdálkodásért felelős miniszter támogatására vizsgálni és ellenőrizni fogja a már megkötött, illetve a jövőben megkötendő PPP- és esetleges privatizációs szerződéseket. Ennek célja nemcsak az elszámoltatáshoz szükséges feladatok ránk eső részének teljesítése, hanem annak a megvizsgálása is, hogy melyek azok a privatizációs szerződések, amelyek nem teljesültek - például Malév -, illetve van-e pénzügyi és jogi mozgástér az állam számára a PPP-s konstrukciók esetében az ország számára hátrányos helyzet felszámolásában.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban munkánk során a nemzet egészének érdeke lesz a mércénk a korábbi magán- és csoportérdekek helyett. A nemzeti együttműködés kormányának leendő tagjaként négy egységes célt emelek ki az általam felügyelt területekből. Gyorsan, egyszerűen és hatékonyan juttatjuk el az uniós forrásokat a magyar kis- és középvállalkozásokhoz, mivel ők az új munkahelyek megteremtésének főszereplői. Megóvjuk és hatékonyan működtetjük a nemzeti vagyont, bizonyítani fogjuk, hogy az állam is lehet jó tulajdonos, gyarapítani fogjuk közös értékeinket. Lebontjuk a vállalkozások előtt tornyosuló bürokratikus akadályokat, emberi és átlátható körülményeket teremtünk mind a pályázatok, mind a közbeszerzések területén. Végül az a célunk, hogy megteremtsük egy erős és versenyképes gazdaság feltételeit. Ezért visszaszorítjuk a magyar gazdaságot bénító korrupciót és bürokráciát.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az új kormány előtt álló feladat egyértelműen - a válságkezelés mellett - új struktúrák, megoldások, működőképes és eredményes gazdaság- és társadalomirányítási rendszer kialakítása és bevezetése. Ez áldozatok vállalásával, a régi megszokások feladásával, ezen belül az értelmetlenül szerzett jogok, például az állami tulajdon, a közjavak, a források öncélú, magánérdekű hasznosításának megszűnésével is együtt fog majd járni. Tekintettel a helyzetre, nincsenek tabuk, nem a folyamatosság, hanem az alapvető, hasznos változtatások ideje érkezett el. A megalakuló kormány erre kapott felhatalmazást a választóktól. Az Európai Unió országaiban a legkülönbözőbb válságkezelési megoldásokat alakították ki és vezették be, illetve vezetik is be folyamatosan, a folyamatban a kormányzati hatalom és a gazdasági beavatkozás példátlan kiterjesztése figyelhető meg. Mindenre van, lehet és lesz is példa. Mindez óriási lehetőségeket, esélyeket, felelősséget, de természetesen veszélyeket, kockázatokat is jelent, amelyeket kezelni lehet és kezelni is kell.

A mozgástér pénzügyi szempontból igen korlátozott, a költségvetés kifeszített, az államadósság nagy és nehezen finanszírozható. Az új kormánynak kell rendeznie a pénzügyi mentőcsomag visszafizetését vagy átalakítását. Ezért különösen fontos az állami vagyon hatékony működtetése. Az európai uniós források hazai intézményrendszeri működésében a túlzott adminisztráció, a bürokrácia, a lassúság és a magas tranzakciós költségek a legfőbb

problémát jelentik. A jelenlegi fejlesztési támogatási rendszer további nagy hiányossága, hogy az uniós források felhasználásánál hiányzik a stratégia, a szakmapolitikai célkitűzések hiányában a végrehajtási intézményrendszer ötletel a fejlesztési irányokról és a konkrét projektekről. A források jelentős része közvetlen gazdaságfejlesztési cél nélkül kerül elköltésre. A hazai források tervezése és felhasználása széttagolt, koordinálatlan, ráadásul nem áll rendelkezésre egységes információs rendszer a működésről, a felhasználásról. Mivel a fejlesztési források felhasználása lassú, bürokratikus, így nem a gazdasági növekedést, a foglalkoztatás emelkedését szolgálja.

Mindezek a körülmények indokolták az állami vagyongazdálkodást és a fejlesztési intézményrendszert érintő új kormányzati szerkezet kialakítását, és egyúttal a jogszabályi változtatások egy részének már a kormány megalakulása előtti benyújtását a tisztelt Országgyűlés elé.

Az állami tulajdon irányítása jelenleg széttagolt, nem koordinált intézményrendszerben működik. A vagyontörvényben koncepciótlanul keveredik a hatósági, a tulajdonosi, a gazdálkodói és a szakmai, szakágazati célok megvalósítása. Az irányítás és az ellenőrzés minősége, feltételrendszere nem egységes, nem következetes. Kedden a Számvevőszéki és költségvetési, valamint a Gazdasági és informatikai bizottságban részletesen bemutattam és megvitattuk a vagyontörvényt módosító javaslatban megfogalmazott új, egységes vagyongazdálkodási rendszert. Most röviden összefoglalnám önöknek az új rendszert, amelyben a miniszter, a fejlesztési miniszter egyszerre irányítja a vagyongazdálkodást és a fejlesztést.

A minisztérium létrehozása megteremti az egységes tulajdonosi irányítás állami csúcsintézményét, amely a vagyon felmérésétől, értékelésétől kezdve a szükséges vagyonbővítésen és -fejlesztéseken keresztül az erőforrás-optimalizáció központi szervezete lesz. Az új, egységes vagyongazdálkodási rendszerben világos, egyértelmű felelősségi viszonyok kialakítása és a gazdasági társaságokról szóló törvény szerinti működési rend helyreállítása lesz a jellemző.

A jövőben a magyar állami vagyon vonatkozásában a tulajdonosi joggyakorló pozícióba a Nemzeti Vagyontanács helyett a nemzeti fejlesztési miniszter kerül. A miniszter a Magyar Köztársaság alkotmánya, törvényei és jogszabályai adta keretek között az Országgyűlésnek - így közte önöknek is - felelősen végzi a munkáját.

Ahhoz, hogy a miniszter teljesíteni tudja vagyongazdálkodási feladatát, vagyonkezelő szervezetekre van szüksége. Ilyenek léteztek korábban is, hiszen a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. portfóliójában ma sincs benne minden, részleges vagy teljes állami tulajdonú vállalat. Ez a jövőben is így lesz. Miközben az új vagyongazdálkodási rendszerben főszabály szerint a megerősödő és átlátható profilú Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. lesz a legfontosabb vagyonkezelő szervezet, bizonyos vagyonelemek tekintetében más vagyonkezelő szervezetek is szerepet fognak kapni. Ilyen lesz kiemelten a Magyar Fejlesztési Bank.

A leendő kormány kijelölt tagjaként azt várom az MFB-től, hogy az egyik motorja legyen a gazdaság helyreállításának, megújításának és fejlesztésének. Objektív következetességgel tekintse át a rá bízott vagyon korábbi működésének tapasztalatait, tárja fel és gyorsan orvosolja a működés problémáit. Kizárólag törvényben, szeretném ezt nagyon hangsúlyozottan mondani, ezért újból kezdem: kizárólag törvényben, így a legnagyobb nyilvánosság előtt felsorolt társaságokra lesz érvényes a tulajdonosi irányítást az MFB számára megengedő szabályozás, ez is olyan ágazatokban, amelyek reorganizációra, jelentős hatékonyságjavításra, illetve fejlesztésre szorulnak. Tehát, ahogy ezt korábban is jeleztem a két bizottsági meghallgatás során, szeretném hangosan és világosan kimondani, hogy mindenki számára hallható és érthető legyen: fejlesztés és feljavítás, nem privatizáció.

Ennek megfelelően az új szabály garanciális okokból meghatározza a tulajdonosi joggyakorlás tartalmát, és egyértelművé teszi, hogy a Magyar Fejlesztési Bank állami tulajdonú társasági részesedést önmagában nem privatizálhat.

Összefoglalva: az állami vagyon felett a magyar államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét egy miniszter, a nemzeti fejlesztési miniszter fogja gyakorolni. Az állami vagyonnal való gazdálkodás egységesen, a nemzeti vagyongazdálkodási irányelvek keretében fog megvalósulni. Munkánk egyik kiindulópontja egy új, számvitelileg hiteles állami vagyonmérleg kialakítása lesz, amelyhez a kormány megalakulását követően haladéktalanul hozzá fogunk kezdeni. A vagyoneletár nemcsak arra lesz alkalmas, hogy végre hiteles képet kapjunk az állami vagyonról, hanem annak karbantartása révén mérhetővé fogja tenni a tárca tevékenységét is, így önöknek is egy megfelelő eszköz fog rendelkezésre állni ahhoz, hogy világosan és egyértelműen értékelni tudják a tárca teljesítményét ezen a területen.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azonnali szemléletmód- és irányváltást hajtunk végre a fejlesztéspolitika területén is. Jelenleg az uniós források hatalmas bürokráciával, lassítva érkeznek, a lehívási arány igen alacsony, kevés a támogatások felhasználására adott idő, a pályázati rendszer széttagolt. A rendelkezésre álló források, a jelenleg futó, kiemelt és nagyprojektek esetében a tényleges átadás-átvételt követő, alapos vizsgálat után megnézzük, valóban szükség van-e ezekre a beruházásokra az ország jelenlegi helyzetében. Tételesen felül fogjuk vizsgálni azt a több száz tételből álló listát, amely a kiemelt és nagyprojektek tartalmazza. Az új kormány fog dönteni arról, hogy ezekkel mi történjen, és az így felszabaduló forrásokat hogyan használjuk fel.

Az uniós forrásokat elsősorban növekedéspárti, munkahelyteremtő és a magyar kis- és középvállalatokat támogató gazdaságpolitikát szolgáló területekre csoportosítjuk át. Ha úgy találjuk, hogy a munkahelyteremtés és a kis- és középvállalkozások szempontjából jobb helye van a pénznek, akkor megtesszük a szükséges lépéseket, természetesen betartva a jogállami kereteket, illetve az uniós szabályokat.

Átvilágítjuk a pályázati szervezeteket, és ennek eredménye alapján felmerülhet az egyes operatív programok forrásainak átcsoportosítása. Az eddigi forráselosztási politikát teljesen felülvizsgáljuk, az uniós forrásokból végzett, felesleges presztízs- vagy fenntarthatatlan beruházások finanszírozási gyakorlatát azonnal felszámoljuk. Kiemelt célunk közép- és hosszú távon a meglévő munkahelyeket fenntartani és újakat létrehozni képes hazai kis- és középvállalkozások megerősítése, és érdekeik tartós védelme. Ezért hatékonyan, gyorsan és összehangoltan kívánjuk eljuttatni a hazai és uniós forrásokat ebbe a szektorba.

Összhangban a nemzetgazdasági miniszterrel, az az elképzelésünk, hogy lehetőleg minél közelebb vigyük az 50 százalékhoz annak a forrásnak az arányát, amit a kis- és középvállalati szektor számára elérhetővé kívánunk tenni. Figyelembe kell venni azonban, hogy szükséges a közigazgatási reformot is finanszírozni, valamint az egészségügy átalakítását, a foglalkoztatást elősegítő képzéseket, az oktatást, és ez mind jelentős forrást igényel. Eleget kell tennünk továbbá az Európai Unió felé tett vállalásainknak az ivóvíz, a szennyvíz, a hulladékkezelés területén, valamint az energiaracionalizálás, az alternatív energiaforrások felhasználása is elkerülhetetlen, ezeknek is jelentős a forrásigénye.

Jelenleg az uniós és hazai források felhasználásával megvalósuló projektek hatása kevésbé érzékelhető. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium feladata annak biztosítása, hogy a tervezési folyamatot követően meghatározott stratégiai célok megvalósulását előmozdító projektek kerüljenek benyújtásra és természetesen megvalósításra, elsősorban pályázati konstrukciók - a kis- és középvállalatok számára - formájában.

Legfőbb célunk az, hogy a jövőben gyorsan, egyszerűen és hatékonyan jussanak el az uniós források a magyar vállalkozásokhoz, ők ugyanis az új munkahelyek megteremtésében kiemelkedő szerepet játszanak. Szeretnénk lényegesen egyszerűsíteni az intézményrendszert, és lerövidíteni a pályázatok lebonyolítási idejét. Minimálisra kívánjuk csökkenteni a

pályázatokkal kapcsolatos adminisztrációt a vállalkozások és az önkormányzatok számára. A források gyors és indokolt felhasználásának biztosítása érdekében átszervezzük a működést, egyszerűsítjük a pályázati rendszert, ezáltal tesszük versenyképessé a magyar vállalkozásokat, és növeljük a hazai foglalkoztatottságot az Európai Unióban kirívóan alacsony, jelenlegi szintjéhez képest.

Hatékony, felhasználóbarát rendszert alakítunk ki, amelynek működtetése csökkenti a bürokráciát és a költségeket. Ehhez csatlakozik az uniós és a hazai fejlesztési támogatási forrásokat kezelő, egységes monitoring- és információs rendszer megvalósítása. Felülvizsgáljuk az intézményrendszert és a folyamatokat, és a jelenleginél gyorsabb, hatékonyabb, eredményesebb működést biztosító megoldást vezetünk be. Ez biztosítja az alapot a projektek forrásösszetételének optimalizálásához és a felhasználás ellenőrzéséhez, így teljes áttekintéssel lehet kezelni a magyar költségvetés fejlesztésre szánt forrásait, beleértve a hazai és uniós társfinanszírozási összegeket, egységesen lehet értékelni a fejlesztési programok hatásait. Ez ma nincs meg.

Kiemelt fókuszba kerül a kutatásfejlesztés és innováció kiemelt támogatása a szellemi erőforrásaink növelésére, a hazai tudásbázis hasznosulásának javítására és a hazai termékek, szolgáltatások hozzáadott értékének növelésére. A magyar területfejlesztési politikának törekednie kell az egyensúly megteremtésére az uniós elvárások és az ország érdekei között. Az európai uniós források felhasználásánál erősítjük a stratégiai tervezést, és javítjuk a végrehajtási intézményrendszer működését. A hazai fejlesztési forrásoknál a rendszerszerűbb és erőteljesebb stratégiai fókuszok mentén való felhasználás, az egységesítés és itt is a programalapúvá tétel lesz a fő követelmény.

A jelenlegi széttagolt és koordinálatlan rendszer helyett egységes, a pályázók és kedvezményezettek számára áttekinthető támogatási rendszer működtetését kívánjuk megteremteni, egyaránt csökkentve mind a pályázó kedvezményezett, mind a végrehajtási intézményrendszer adminisztrációs feladatait. Csökkenteni fogjuk a kiírt pályázatok körét, így szüntetve meg az értelmetlen elaprózódást. Megújult struktúrában és döntéshozatali, végrehajtási folyamatban fog működni a fejlesztéspolitika.

Hangsúlyozni szeretném, hogy tartós eredmény akkor érhető el, ha a fejlesztés forrásai nem teljes egészükben külső támogatásként érkeznek, hanem a támogatott közösség is részt vállal belőle. A fejlesztés irányát az érintett közösség és terület sajátosságai határozzák meg, kell hogy határozzák meg. Belülről fakadó kezdeményezések képesek arra, hogy hosszú távon életképesek maradjanak, és biztos megélhetést nyújtsanak az ott élő embereknek. Ezt erősítik az Európai Unióban e témakörben zajló aktuális folyamatok is. Amellett, hogy mára a tagállamok közötti koordináció a területpolitikában elmélyült és tovább erősödik, a területi kohézió közös értelmezése az Európai Unió különböző intézményeinél is kiemelt témává vált. Az új szemlélet előtérbe helyezi az egyes régiók, területek különleges adottságait, és hangsúlyozza, hogy minden egyes térségnek a saját adottságaira kell építenie fejlődését, és a sokszínűségben rejlő lehetőségeket kell kihasználnia. Ez azt jelenti, hogy nem elegendő önmagában a fejlesztési források mennyiségével kezelni a területi kihívásokat, hanem nagyobb hangsúlyt kell fektetni az egyedi területi adottságok megtalálására és azok kihasználására, azaz minőségi fejlesztést kell megvalósítani. Így támogatjuk az elmaradott területek felzárkóztatását, és a foglalkoztatás szintjét növelő regionális kezdeményezéseket is.

Az elkövetkező időszakban alapvető célunk a források közvetlen gazdaságfejlesztő, a foglalkoztatást növelő területeken való felhasználása, így valósítva meg a tíz év alatt egymillió adófizető munkahely célkitűzését. A nemzeti összefogás rendszerében kiemelkedő szerepet játszó fejlesztéspolitikával járulunk hozzá az ország fenntartható növekedési pályára állításához, a gazdaság és az életkörülmények színvonalának emelkedéséhez.

Az Európai Unió fejlesztési stratégiájával összefüggésben fokozott figyelmet fordítunk az energiapolitika, az infrastruktúra, a minőségi jogalkotás, a kutatás-fejlesztés és innováció,

az európai munkaerőpiacok rugalmasságának ösztönzése és a humánerőforrás-fejlesztés irányába. Az infokommunikációs technológiák fejlesztésével az innovációnak, a vállalkozói tevékenységnek és a tudásalapú gazdaságnak nyitunk teret. Az uniós és hazai fejlesztési erőforrások meghatározott célok mentén történő összehangolt felhasználása jelentősen javítja és kiszámíthatóvá teszi a vállalkozások működési feltételeit, az ország közös jövőjébe vetett bizalmat építve. A sikeres fejlesztési politikával hazánk visszanyerheti vezető szerepét a régióban, újra a közép-európai gazdasági együttműködés kulcsszereplőjévé válhat.

Tisztelt Bizottság! A mai meghallgatás keretében még egy pontot szeretnék kiemelni a vagyonpolitikai területről, ez pedig a közbeszerzés problematikája. Mindannyian tudjuk, hogy a közbeszerzési eljárások Magyarországon a korrupció melegágyai, hátrányosan kezelik a hazai kis- és közepes magyar vállalatokat, bonyolultak, költségesek, bürokratikusak és jogilag rendkívül instabilak. A közbeszerzési intézményrendszer egyszerűvé, hatékonyá, átláthatóvá tételével a bürokratikus terhek nagyarányú csökkentésével javítjuk az ország versenyképességét és visszaszorítjuk a korrupciót. A hazai vállalkozásoknak bizalomra épülő, kiszámítható, stabil és vállalkozásbarát üzleti környezetet teremtünk. A közbeszerzési törvény olyan irányú módosítását fogjuk megvalósítani, amely a nemzeti rezsim patrióta alkalmazását szélesebb körben teszi lehetővé, és a foglalkoztatás növelését támogatja.

Jelenleg az Európai Unió tagállamaiban legalább 70 százalékos a hazai cégek nyeresi aránya, míg Magyarországon ez legfeljebb 40 százalékos. A kis- és középvállalkozások közbeszerzési piacon való nyeresi arányának javítását a közbeszerzési törvény egyszerűsítésével, az ajánlattétel formai és tartalmi követelményinek szűkítésével, az elérhető elektronikus adatbázisok használatának egyértelművé tételével lehet elérni. Indokolt az egybeszámítási szabályok felülvizsgálata is.

Tekintettel arra, hogy a kis- és középvállalkozások nagyobb értékű közbeszerzéseknél tipikusan alvállalkozóként jelennek meg, védelmük, azaz a körbetartozások csökkentése érdekében kiemelkedően fontos a fedezetkezelő rendszer szabályozásának megújítása. A nemzeti eljárási rendszer egyszerűsítésével, alkalmazási körének bővítésével, valamint a szerződések fenntartásával szintén a hazai kisvállalatok érvényesülését lehet növelni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Az idő rövidsége miatt engedjék meg, hogy az infrastrukturális terület három ágazatát a fentieknél lényegesen rövidebben foglaljam össze. Ami az energiát illeti, a mindennapokban tarthatatlan, hogy a családok költségvetésének jelentős részét az energiaszámlák teszik ki. Ennek megváltoztatása érdekében elkezdtuk áttekinteni a teljes árszabályozási rendszert és a közszolgáltatási szerződéseket. Jogállami keretek között, az Európai Unió tagjaként felvetjük a szolgáltatók irányába a változtatási igényeinket. Az egyeztetések már el is indultak ezen a területen, biztos vagyok abban, hogy rövid időn belül találunk közös megoldást. Ez a mindennapi életünkben is tapasztalható helyzet összefügg az elmúlt két évtized rövid távú energetikai szemléletével. Miközben nincs erőteljes energetikai diplomáciánk, az energiafüggetlenséget célzó, valóban hosszú távra szóló energiastratégiánk sincs, nyilván a kettő hiánya összefügg egymással.

A több lábbon állás és az önellátási képesség növeléséért gyors és határozott lépésekre van szükség. Először is szakmailag megalapozott, társadalmi konszenzuson nyugvó hosszú távú nemzeti energiastratégiát fogunk alkotni. Az energiafüggés csökkentéséért a szén-dioxid-mentes technológiákat előnyben kívánjuk részesíteni, mindezek során kiemelt szerepet szánunk a kis- és középvállalkozásoknak. Fontosnak tartjuk a rendszerszintű veszteségek csökkentését is, amelyek a legmagasabbak közé tartoznak Európában. Egyúttal meg kell oldani a hazai energetikai rendszer nemzetközi hálózatokhoz való maradéktalan illesztését, illetve a bioenergia-betáplálás jelenleg még fennálló nehézségeit.

Hogy utódainkra minél tisztább környezetet hagyjunk, előnyben kívánjuk részesíteni a környezettudatos politikát támogató adórendszer bevezetését. Mindezek megvalósítása során a nemzeti együttműködés elvei szerint a nemzeti energetikai vagyona védett elemként

tekintünk, ezek esetében minden privatizáció kizárt. Sőt, támogatni kívánjuk az egyes vagyonelemek esetleges közösségi tulajdonba vételét, illetve abban való megtartását, üzemeltetését.

A közlekedés vonatkozásában nagyon röviden azt szeretném kiemelni, hogy a közösségi közlekedést a vidékfejlesztési szempontok mentén fogjuk átalakítani. Az állam által vezérelt nemzeti működési modellt hozunk létre, közszolgáltatási elvű, a nemzetgazdasági stratégiának alárendelt, nem pedig cégenkénti profitmaximalizációt célzó szemléletet kívánunk érvényesíteni. A közösségi közlekedést versenyképpessé akarjuk tenni az egyéni közlekedéssel, a gépkocsihasználattal szemben, egyben megteremtjük a kötött pálya elsőbbségét is. Agyelszívás helyett megteremtjük a közlekedés területén dolgozó mérnöktársadalom számára is munkájuk exportjának alapjait, visszaadjuk a mérnöktársadalom önbecsülését, igazságos rendszert alakítunk ki a közlekedés területén dolgozók sikeréért. Összehangolt közösségi közlekedést, áruszállítást és közlekedésfejlesztést lehetővé tevő közlekedési infrastruktúrát fogunk fejleszteni. A magánszektorral a nemzetgazdasági érdekeknek megfelelően együttműködő, nem pedig tisztán állami vagy teljesen privatizált működést kívánunk érvényesíteni. Célunk a magasabb szolgáltatási színvonal és az élhetőbb környezet megteremtése.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Végül, de nem utolsó sorban szólok a leendő tárca szintén kiemelt területéről, az infokommunikációról. A minisztériumhoz tartoznak majd a piaci és kormányzati informatikai, hírközlési és postaügyi szabályozási és irányítási feladatok. Ide értendő az audiovizuális politikának az a része is, ami a mostani Miniszterelnöki Hivatalhoz tartozik. A minisztérium létrejöttének egyik célja, hogy a modern, szolgáltató állam szerepét kialakítsa. Ehhez a valós munkafolyamatokhoz igazodó informatikai megoldások és szolgáltatások építésével juthatunk el, csökkentve a hatósági ügyintézési időket és azok bonyolultságát.

Támogatjuk a versenyképességet javító, hatékonyságnövelő és modern technológiák meghonosítását. Csak felsorolászerűen megemlítem politikánk néhány legfontosabb elemét. Az állampolgár-központú informatikai rendszer elterjedésével egyszerűbbé válik az e-közigazgatási szolgáltatásokhoz való hozzáférés, amellyel hatékonyabb kommunikációt, gyorsabb ügyintézés, olcsóbb működést érhetünk el. A szolgáltató, felhasználóbarát szemlélet és a közigazgatás egyszerű, transzparens elérése a gazdaságra ösztönző hatással van, a társadalomra pedig mintaként hat. Összességében - mindamelllett, hogy a hatékonyságnövekedés eredményeként más célokra szabadul fel forrás - pozitív társadalmi-gazdasági folyamatokat generál, hosszú távon a fenntartható fejlődés, az e-gazdaság fejlődése és a versenyképesség növekedése irányába hat.

A hazai frekvenciavagyon közös értékünk, azzal átláthatóan és hatékonyan kell gazdálkodni. A területen nem megoldott a nemzeti adatvagyon biztonságos kezelése, nemzetbiztonságilag is kritikus adatbázisok üzemeltetése került magáncégekhez az elmúlt időszakban. Sürgető feladat, hogy a korábban - finoman fogalmazva - kihelyezett állami feladatokat a közigazgatási rendszerbe visszaemeljük, hatékonyan működtessük, és a nemzeti adatvagyonnak biztonságos védelmet és tárolást biztosítsunk.

Tisztelt Bizottság! Ahogy azt az előző bizottsági meghallgatásaim során is elmondtam, olyan feladatra kaptam felkérést, amelyet nem lehetett visszautasítani. Történelmi helyzetben történelmi megbízatásnak tekintem. Le fogunk zárni egy rendszert, és létrehozunk egy újat. Ebben teljesen eltökéltek vagyunk, a kihívásra én személy szerint felkészültem, és amennyiben felhatalmazást kapok, programomat a kormány célkitűzésével összhangban, következetesen végig is fogom vinni. Ennek eredményeként egy kifelé méltán büszke és tekintélyes, befelé gyarapodó és hatékony Magyarországot képzelek el, amelyik elkötelezett az euroatlanti integráció mellett, de ragaszkodik a hagyományaihoz. Kérem támogatásukat ehhez a munkához. Köszönöm a meghallgatást.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterjelölt úr, egyetemi előadásnak is beillő expozéját. Most a kérdések következnek. Bizottságunk kompetenciájába a kormány európai uniós politikájának az ellenőrzése tartozik. Ezen belül van egy fontos terület, az uniós források felhasználásának a nyomon követése. Ez az a terület, ami az elmúlt kormányzati ciklusban nagyon-nagyon sok vitát váltott ki itt a bizottságon belül. Éppen az akkori ellenzék kezdeményezésére egy eseti bizottságot hoztunk létre Pelczné dr. Gáll Ildikó elnökletével. Ez a bizottság megpróbálta a nagybizottságunk munkáját helyettesítve monitorozni az uniós pénzek felhasználását. Nagyon sok kérdésre nem kaptunk választ, éppen ezért keletkeztek ezek a viták az uniós források elosztásával kapcsolatban.

Köszönöm a miniszterjelölt úrnak az expozéjában is elmondott szemléletváltását. Alapvető szemléletváltás szükséges, például az uniós források felhasználásával kapcsolatban az átláthatóság. Én úgy hiszem, hogy az elmúlt nyolc-tíz évben egyfajta bizalomvesztésnek lehettünk tanúi. Ez nemcsak egy természetes dolog, mint ahogy általában véve ez minden csatlakozott tagország életében ciklusokként megfigyelhető - például Ausztria esetében a csatlakozásuk után másfél-két évvel tartottak közvélemény-kutatást, és bizony nagyfokú visszaesés volt az uniós támogatást illetően -, itt másról is szó van.

Arról van szó, hogy a polgárok nagyobb részénél, nemcsak az egyszerűbb polgárnál, hanem leginkább a vállalkozóknál, az önkormányzatoknál, akik valaha is készítettek uniós pályázatot, egy nagyfokú bizalomvesztés történt. Ennek az egyik oka az volt, hogy a polgárok és a vállalkozók számára átláthatatlannak tűntek ezek a pénzek. Ezek a források iszonyatosan lassan jutottak el a pályázókhoz. Nem akarok a részleteibe menni, csak jelezni azt, hogy ezek lebonyolítása során nagyon sokszor a résztvevők hitelfelvételre kényszerültek, és nagyon sok résztvevő abbahagyta a pályázatot, mert egyszerűen ellehetetlenült, a pályázat kivitelezése több évet vett igénybe.

Ez az egyik olyan, az uniós politikát érintő kritika, amit nagyon sokat hallottunk az elmúlt évben, tehát ezért nagyon fontos az a szemléletváltás, amit a miniszterjelölt úr expozéjában is látunk, hogy átláthatóvá tenni, más formában azt is mondhatnám, hogy visszazerezni a magyar polgárok, a vállalkozók, az önkormányzatok - satöbbi - bizalmát, amit az Európai Unióval kapcsolatban elvesztettek. Ez egy nagyon kemény feladata lesz az új minisztériumnak.

Tisztelt Bizottság! A kérdések körét megnyitom. *(Jelzésre:)* Elsőként Nógrádi Zoltán képviselő úré, utána Harangozó képviselő úré a szó. Tessék parancsolni!

Kérdések

NÓGRÁDI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Egyetértve elnök úrral, valóban egy rendkívül részletes és a leendő tárca hatáskörébe tartozó valamennyi ügykör stratégiai irányait felvonultató programról hallhattunk. Ha jól értem, és jól bogoztam ki az előadásnak, illetve az expozénak a főbb tartalmi elemeit, akkor két dologra kíván koncentrálni miniszterjelölt úr, az egyik az integráció, a másik pedig a transzparencia, ahogyan azt elnök úr, a bizottság elnöke is jelezte.

Az elmúlt időszakban talán az egyik legnagyobb problémája a kormányzati struktúrából, illetve a kormányzati működési stílusból adódóan a kormányzati hatékonyságnak az, hogy nem integráltan és nem együttműködően kezelte a nemzeti erőforrásainkat. Ha jól értem - de kérek ebben megerősítést -, akkor ez most alapvetően változni fog, hiszen az állami vagyon mint meglévő érték és az új értékek létrehozását szolgáló fejlesztéspolitika egy olyan integratív megközelítéssel, tulajdonosi szemlélettel kerül a következő időszakban kezelésre, amelytől joggal várjuk a jelenlegi nehéz gazdasági helyzetből való kilábalást.

A másik kérdés pedig az átláthatóság ügye, amelyre, ha jól értettem, miniszterjelölt úr külön hangsúlyt kíván fektetni, hiszen mind a törvényi felhatalmazás, mind a parlament ellenőrző szerepe, mind a tárca működésének átláthatósága, mind a folyamatok egyszerűsítése, mind pedig a végeredmények egyértelmű közlése, értékelése és kontrollja talán megteremtődik a következő időszakban ezen munkafolyamatok beindításával, amelyet miniszter úr említett.

E két fő stratégiai cél mellett két kérdésem lenne. Az egyik a következő. Ahogy miniszter úr jelezte, a nemzeti erőforrások integratív megközelítése a következő időszak Magyarországa, a jövőbeni hazai, belső viszonyai, illetve a nemzetközi tekintélye szempontjából is fontos. Ezért arra szeretnék rákérdezni, hogy bár erős koncentráció zajlott le az új kormányzati szerkezetből adódóan az egyes ügykörökben, vajon hogyan fog alakulni az együttműködés a nemzeti fejlesztési tárca és a nemzetgazdasági tárca között.

E két tárca szoros együttműködése a továbbiakban is nélkülözhetetlen lesz, hiszen az elmúlt időszakban tapasztalhattuk, hogy amit a gazdaságpolitika létrehozott, azt adott esetben a fejlesztéspolitika felülírta, vagy amit a fejlesztéspolitika létrehozott, azt a költségvetési politika tönkretette. Így nem tudtunk előrejutni. A továbbiakban ezen együttműködés sikere és hatékonysága fogja az itt vázolt elméletet a gyakorlatban is igazolni.

A másik nagyon fontos kérdés, amelyre szeretnék még egyszer visszatérni azzal együtt, hogy miniszterjelölt úr ezt több esetben említette, de talán ismételjük át, hiszen fontos mindannyiunk számára, hogy egyértelműen rögzüljön a bizottság tagjaiban, a politikai szereplőkben is: a jelenlegi gazdasági helyzetünk és a válsághelyzetünk, az ország szempontjából kialakult munkanélküliség, illetve a gazdasági szereplők jövőbeli perspektívái sajnos az ország nemzetközi megítélésében is és nemzetközi pozíciójában is mélyrepülést jelentett.

A következő időszakban társadalmi-politikai problémáink megoldásának alapja a gazdasági teljesítőképességünk javítása lesz, ezt miniszterjelölt úr is említette. Ebből a szempontból viszont rendkívül fontos lesz annak a megtépzott és gyakorlatból kiiktatott módszernek a helyreállítása, amely a kormányzat és a gazdasági szereplők közötti partnerséget jelenti. Hogyan kívánja ezt a partnerséget ismét visszaállítani? Melyek azok az eszközök - ismételve azokat az ügyeket, amelyeket ön említett -, amelyekkel egy kis- és középvállalkozói szektoron segíteni lehet egyrészt állami szabályozási, másrészt pedig a konkrét forrásjuttatási eszközök figyelembevételével?

Erre a két kérdésre szeretném kérni, ha miniszter úr még egyszer válaszolna, az eddig elmondottakon túl, ezt kiegészítve, illetve összefoglalva információkat adna, hiszen a következő időszakban az ön által elmondottak és az erre a két kérdésre adott válasz lesz a vezérfonala annak a munkának, amelyet közösen kell elvégezzünk, önnek mint kormányzati szereplőnek és nekünk mint a parlament ellenőrzési funkcióival fölruházott bizottságnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A következő kérdező Harangozó képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Először is szeretném üdvözölni azt, hogy ön az egyik legfőbb célnak azt tekinti, hogy növelje a fejlesztéspolitika hatékonyságát, azonban ezen a ponton egy picit vitatkoznék azzal, amit itt a felvezetőjében elmondott, hogy a magyar fejlesztéspolitika nem volt hatékony és hogy ebben rossz lenne a nemzetközi megítélésünk.

Szeretném itt fölhívni a figyelmet arra, hogy ma azért számolhatunk azzal, hogy körülbelül 100 százalék körül fölhasználhatjuk az európai uniós pénzeket, mert pont a magyar fejlesztéspolitika szakemberei és a magyar fejlesztéspolitikát képviselő diplomaták, európai parlamenti képviselők és a magyar érdekképviselő kezdeményezésére és ennek a sikerére

sikerült elérni azokat a szabályozási módosításokat a brüsszeli kezdeményezésekhez képest, amelyeknek köszönhetően most azzal számolhatunk, hogy föl tudjuk használni a pénzeket. Ezt a hitelesség kedvéért szerettem volna megjegyezni, illetve azt is, hogy a pénzfelhasználások terén Magyarország folyamatosan holtversenyben hol első, hol második helyen van. Az irányba szeretnék kérdést feltenni, hogy javában zajlik az európai politikák reformja, így a fejlesztéspolitika reformja is. Gyakorlatilag a magyar elnökség idején lesznek erről az első érdemi viták, amikor már előterjesztésekről tudunk vitázni.

Brüsszelben kialakult egy majdnem-konszenzus a tekintetben, hogy nem túl hatékony a fejlesztéspolitikának az a mai széttagoltsága, ami külön kezeli a vidékfejlesztést az általános fejlesztéspolitikától, illetve a szociális fejezetet, hiszen ennek következtében nagyon nehéz komplex fejlesztési programokat megvalósítani. Azt kérdezném: van-e erre önnek valamilyen elképzelése, hogy Magyarországnak ebben a vitában mit kell képviselnie, helyén van-e a vidékfejlesztés, jó-e az, hogy külön van az általános fejlesztéspolitikától?

Másik kérdés: helyes-e az, hogy a NUTS-II szintű, tehát nagy régiós alapon próbáljuk a fejlesztéspolitika irányait meghatározni, és annak sikerességét mérni? Nem lenne-e hatékonyabb, ha ezt kistérségi vagy - mondjuk - megyei szinten tennénk, hiszen tennénk, hiszen nyilvánvaló, hogy egy-egy régióban, mondjuk Dunántúlon egészen más Pécs és az Ormánság problémája, és egészen más fejlesztéspolitikára van szükség a két helyen.

Az Európai Unióban egyre több tagállamban reneszánszát éli a szociális gazdaság és a szociális gazdaságot elősegítő támogatások, fejlesztések világa. Kérdezném, hogy ezen a téren kívánnak-e valamilyen előrelépést tenni, kívánják-e a szociális gazdaság fejlődését, például szociális szövetkezetek elterjedését elősegíteni.

Beszélt arról is, hogy a kis- és középvállalkozásoknak jelentős forrásokat kellene átcsoportosítani. Ezzel persze nem vitatkoznék én sem, hiszen ez helyes, de van-e elképzelés arra, hogy honnan lehet ezeket a forrásokat átcsoportosítani.

Végezetül azt szeretném megkérdezni, hogy mi a véleménye a pólusprogramokról. Hiszen tudjuk, hogy az Európai Unióban az európai szintű a tudásközpontok egyre jobban felértékelődnek. Azt is tudjuk, hogy uniós szinten mintegy 80 milliárd eurónyi, közvetlenül Brüsszelből megszerezhető pénz van a keretprogramokban, amelyeket egy jól működő tudásközpont sokkal könnyebben meg tud szerezni, mintha ennek nem vagyunk birtokában. Mi a véleménye a leghátrányosabb helyzetű térségek érintő komplex fejlesztési programokról? Kell-e ezt folytatni vagy átalakítani, vagy mi legyen vele?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Vejkey Imre képviselő úr. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Úgy tűnik, a közbeszerzések területe az elmúlt években kaotikussá vált. Mint arra a miniszterjelölt úr az expozejában is rámutatott, a szabályozás túlburjánzott, a bürokrácia elhatalmasodott. Zárójelben jegyezném meg, hogy a közbeszerzési törvény rendelkezéseinek mennyisége és permanens módosítása vonatkozásában sajnos hazánk mára aranyérmet ért el Európában.

Mindezekre tekintettel kérdezem: milyen intézkedésekkel csökkentené a bürokráciát a közbeszerzési eljárások során? Hogyan tervezi visszaállítani a közbeszerzésekbe vetett társadalmi bizalmat, és mit tervez annak érdekében, hogy a kis- és középvállalkozások is végre reális eséllyel vehessenek részt a közbeszerzésekben?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Parancsoljanak, képviselőtársaim! *(Jelzésre.)* Ivanics képviselő úr, parancsoljon!

IVANICS FERENC (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, a szemléletváltás jól kézzelfogható, talán ennél a tárcánál a legkézzelfoghatóbb, hiszen ilyen nem is volt korábban. Az a fajta egységes szemlélet, ami a kormányzati munkában megjelenik, teljességgel érthető, és nyilvánvalóan nem kevés feladatot ró majd az új tárca vezetőjére.

Az elmúlt időszakban sokat és sokszor beszélgettünk arról, hogy az európai források fejlesztésénél mi a helyzet. Fél mondattal reagálnék azért arra, amit előbb hallottunk a forrásfelhasználásokról. Gyakorlatilag a magyarországi fejlesztési propagandában mindig kifelejtik, hogy a hazai források pedig teljes mértékben eltűntek, és ez idén a településeknél - az én választókerületemben 53 kistélepülés van - teljességgel kézzel fogható, hiszen sem az útfejlesztési támogatások, sem az egyéb támogatások nem léteznek. Tehát miközben az egyik oldalra odafigyelt a kormányzat, addig a másik oldalt teljesen elfelejtette, sőt, eliminálta a költségvetésből. Tehát azt gondolom, ez azért hozzátartozik ahhoz, ami a korábbi fejlesztéspolitikát jelentette, de nem ezzel kapcsolatban kérdeznék.

A vagyongazdálkodás komolyan sértő módon zajlott az elmúlt években. Az a fajta pazarlás, felelőtlen magatartás, ami itt megnyilvánult, szemet szűrt mindenkinek az országban, és méltán bántotta az emberek személyét és büszkeségérzetét, hogy mit csinálunk a közvagyonnal. Ezért azt gondolom, nagyon jó az a fajta vagyongazdálkodási szemlélet, ami megfogalmazódik és kirajzolódik; egy nemzeti vagyongazdálkodási terv elkészítésével hosszú távon lehet látni, hogy mivel mit kezdünk, és nem lehetséges olyan, hogy például felsorolnak egy vagyonelemet az egyik évben még védendőként, a másik évben pedig már mint eladandó tárgyat. Tehát ilyen szempontból fontos ez a hosszú távú kezelési lehetőség.

Annak is nagyon örültem, hogy a vagyongazdálkodási megközelítés két fontos eleme a fejlesztés és a feljavítás. Tehát felelős gondolkodás kezdődik ezzel kapcsolatban, amire már régóta szükségünk volt. Korábban mindig azt hallottuk a liberális meggondolás szerint, hogy az állam nem lehet jó tulajdonos. Állandóan ezt hangoztatták, aztán a saját vagyontárgyainkat eladtuk külföldi állami tulajdonú cégeknek. Ők valahogy jól tudtak gazdálkodni ezzel.

Tehát gyakorlatilag ez a szemléletváltás, hogy az állam lehet jó felelős és jó tulajdonos, hihetetlenül fontos a mi szempontunkból. Az a kérdésem, hogy ezzel kapcsolatban mennyire gyorsan lehet ezt megfordítani. Mennyire lehet átállítani azt a szemléletet, milyen módon lehet megértetni azokkal a bürokratákkal, akik eddig pont az ellenkezőjét gondolták? Tehát hogyan lehet az állam jó felelős?

A második kérdés mindig minden téren előkerül. Gyakorlatilag azt láttuk, hogy a takarékos gazdálkodás mindig csak látványelem volt a kormányzati munkában, a következő részében pedig folyamatosan - kézzel foghatóan, itt a parlamentben is - rendre, hétről hétre meg lett említve, hogy hol folyik ki az állami vagyon. Tehát az a kérdésem: hogyan lehetséges a takarékosabb állami vagyongazdálkodás? Milyen módon lehet elindulni ebbe az irányba, hogyan tud az állam úgy odafigyelni, hogy a takarékos gazdálkodás ne jelentse azt, hogy közben pedig minden tönkremegy, mert annyira takarékoskodunk, hogy semmit nem fordítunk rá? Tehát az a jó gazda szemlélete, amikor - ez látható egyébként az elmúlt húsz év magánvagyonainál, amikor magánkézbe kerül egy épület -, ha nincs is sok pénz, de odafigyelnek arra, hogy rendben legyen a dolog, az eresz ne legyen lyukas, mert ha nem lyukas az eresz, akkor nem rontja a házfalat, ha nem rontja a házfalat, akkor az nem reped meg, amikor gond van. Tehát nem az egésztest kell felújítani, hanem csak az ereszt kell megfoltozni. Tehát ez a fajta szemlélet, ami hihetetlenül fontos, hogyan jelenik meg ebben a kérdésben?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ékes képviselő urat illeti a szó.

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Nagyon köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Örülök, hogy az uniós források tekintetében nem a felhasználásra helyezte a fő hangsúlyt, hanem annak hatékonyságára. Hiszen - sajnos - az elmúlt nyolc év kimondottan a felhasználás területén volt kimagasló: legdrágább metró, legdrágább autópályák, legdrágább kerékpárút, és lehetne sorolni. Kimondottan örülök annak, hogy a hatékonyság területére kívánja helyezni a hangsúlyt.

Szeretném külön felhívni a figyelmet arra, hogy 2007 júniusában Bajnai Gordon vezetésével Magyarország leadta - úgy, hogy a parlament nem is tárgyalta - Magyarország 25 éves fenntartható fejlődési stratégiáját az Európai Uniónak. Kérem önt arra, hogy ezt vizsgálja felül, kérje vissza, és át kell értékelteni, egy teljesen új stratégiát kell készíteni.

Ami még nagyon fontos: Bajnai miniszterelnök urat többször megkérdeztem, hiszen több meghallgatása volt - megbízott miniszter, majd miniszter volt, később miniszterelnök lett -, minden alkalommal feltettem azt a kérdést, hogy az off-shore cégek tekintetében az európai uniós pályázatoknál kizáró tényezőként alkalmazza-e ezt a kérdést. Ő azt mondta legutolsó válaszában, hogy amíg ő miniszter, addig Magyarországon off-shore cégek nem kaphatnak uniós forrást. Ezt a kérdést kénytelen voltam feltenni akkor is, amikor miniszterelnök lett, és akkor már sajnos széttárta a kezét. Én kérem miniszterjelölt urat, hogy ezen a területen, valóban a közbeszerzéseknél legyen egy kitétel, hogy az off-shore cég egyáltalán milyen kategória Magyarországon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Más jelentkezőt nem látok, tehát a kérdések körét lezárom, és visszaadom a szót az előterjesztőnek, miniszterjelölt úrnak. Tessék parancsolni!

Dr. Fellegi Tamás válasza

DR. FELLEGI TAMÁS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a hozzászólásokat és a kérdéseket. Azt gondolom, hogy mindegyik rendkívül szakmai volt, és nagyon korrektül a feladatokra koncentrált és a kulcskérdésekkel foglalkozó felvetés, kérdés, illetve megállapítás volt.

Hadd kezdjem Nógrádi úr kérdéseivel, nemcsak azért, mert ő volt az első, hanem mert az egyik olyan kérdést tette föl, ami az új kormányzat fölállásával kapcsolatban az egyik kulcskérdés, ami alapjában fogja meghatározni a következő kormányzati ciklus szerkezeti működését, sikerességi lehetőségeit, hogy milyen együttműködés fog kialakulni a most létrejövő nagy tárcák - nem akarom a csúcsmisztérium szót használni - között.

Egyik oldalról ez jelentős mértékben gyorsítani, könnyíteni fogja a kormányzási folyamatokat egyszerűen azért, hogy olyan területek kerülnek most egy miniszteriális irányítás alá, amik korábban több miniszter irányítása alatt voltak, és a széthúzó, belső érdekek, bürokratikus érdekek, lobbierdekek mentén nem lehetett világos megegyezésre jutni. Most azzal, hogy egy felelős vezetője van ennek a több területnek összevontan, az a felelős vezető azt a kényszert kapja a vállára, hogy oldja meg. Tehát ő maga nem tud kettészakadni, nem lehet skizofrén módon irányítani egy minisztériumot, tehát ez egy jelentős változás lesz minden korábbi kormányzati szerkezethez képest, és reményeink szerint ez jelentősen gyorsítani, könnyíteni, egyszerűsíteni fogja a folyamatokat.

Ezzel együtt fennmarad ez a kérdés abszolút reális kérdésként. Az első megállapításom ezzel kapcsolatban, mielőtt a konkrétumokra térnék rá, egy teljesen generális megállapítás, hogy együttműködésre vagyunk ítélve, nem lehet másként működtetni a rendszert. Ezt nyilván nemcsak én, hanem a jövőbeni minisztertársaim is így gondolják, és már az előkészületek során ennek teljes mértékben minden jelét láttuk, abszolút minden probléma nélküli az együttműködés a területek között, hiszen az egyik sikere a másikkal való együttműködésen múlik, és fordítva.

Ami konkrétan a Nemzetgazdasági Minisztérium és a Fejlesztési Minisztérium közötti együttműködést illeti, a munkamegosztás viszonylag egyértelmű és világos: a Nemzetgazdasági Minisztérium felel a stratégia- és programalkotásért, ezen belül, ennek alámenve is a Nemzetgazdasági Minisztérium lesz felelős minden olyan projekt, pályázat előkészítéséért, amely a Széchenyi-terv típusú - az első Orbán-kormány idejéből ez ismert - tömegpályázatok előkészítése, megfogalmazása. Ezért a nemzetgazdasági miniszter lesz a fő felelős, szeretném ezt a szót használni, hogy a fő felelős, mert nem azt jelenti, hogy az egyedüli felelős. Természetesen a Nemzeti Erőforrás Minisztériuma, a Vidékfejlesztési Minisztérium és a Fejlesztési Minisztérium is részt kell hogy vegyen ezeknek az előkészítésében, de a fő felelősséget ezért a nemzetgazdasági miniszter viseli.

A Fejlesztési Minisztérium főszabály szerint minden pályázatnak a kiírásáért, lebonyolításáért, végrehajtásáért és a monitoringrendszer működtetéséért, tehát a megfelelő információért, a visszacsatolásért felelős terület lesz. Ezekon túlmenően azoknak az egyedi fejlesztési döntéseknek, amelyek nem a nagy volumenű típusú pályázatok, fejlesztések, azoknak az előkészítést szintén a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fogja végezni. Tehát azoknak a pályázatoknak az előkészítését, amik egyedi döntések, kiemelt pályázatok, nagyprojektek, satöbbi, a Fejlesztési Minisztérium fogja össze fő felelősként - nem egyedüli felelősként, nyilvánvalóan -, ez érvényes az ágazati fejlesztésekre, területi fejlesztésekre is, hiszen ez nem működhet másként.

Ugyanakkor teljesen egyértelmű, hogy ugyanígy nemcsak a Nemzetgazdasági Minisztériummal, hanem a Vidékfejlesztési Minisztériummal, illetve az egyéb ágazatok eljárásrendjéért, az ágazatpolitikáért, annak szabályozásáért, annak tartalmáért felelős tárcákkal - legyen az az egészségügy például - ugyanilyen kooperációban kell hogy működjön a rendszer. Ami egyértelműen a Fejlesztési Minisztériumban ebből a szempontból koncentrált lesz, az a hazai és európai uniós források menedzsmentje, ami azt biztosítja, hogy egy teljes erőforrás-optimalizációt tudjunk megvalósítani, és ennek a hatékony működtetését tudjuk megvalósítani. Ez a lényege ennek az együttműködésnek a kormányzaton belül. Tehát, ahogy ön is jelezte, képviselő úr, a koncentráció és az optimalizáció az egyik fő meghatározója ennek az új fölállásnak.

Amit a transzparenciával kapcsolatban említett, ott én két dolgot emelnék ki. Az egyik, amit az expozéban is több összefüggésben próbáltam hangsúlyozni, hogy mindenképpen azt szeretnénk, hogy a mostani állapotokkal szakítva, világos stratégia mentén kerüljenek fölhasználásra a források. Tehát minél inkább kiiktatni az ad hoc jellegű, a váratlan, a helyi vagy a nem megalapozott igények általi és nem a gazdaságpolitikai, gazdaságstratégiai célokba illeszkedő fejlesztéseket, ezeknek minél kisebb teret hagyni, és minél nagyobb teret hagyni azoknak a kis és nagyobb közösségek által megfogalmazott igényeknek, amiket egy egységes kormányzati stratégiába lehet fogni. Ez a kiindulópontja a dolognak.

Az egyik, mondanám azt, hogy végpontja, de nem igaz, hiszen tudjuk jól, hogy a folyamat körkörösén mozog előre, a monitoring és visszacsatolás rendszere, amit mindenképpen ki kell építeni. Ez is része a transzparenciának. Csak akkor lesz transzparens, átlátható a rendszer, akkor tesszük átláthatóvá a fejlesztési források felhasználását, ha megfelelő visszacsatolást kapnak a döntéshozók is, és az ellenőrzők is, legyen az politikai ellenőrzés, vagy legyen a KEHI vagy az Állami Számvevőszék által folytatható, tényleges gazdálkodási-jogi ellenőrzés.

A kkv-kkal való együttműködés vonatkozásában egyrészt nagyon nagy mértékben építünk azokra az érdek-képviselői szervezetekre, amelyek ma is léteznek. Nyilván nem állami feladat ezeknek a karbantartása, létrehozatala, fenntartása, üzemeltetése, ez jelentős részben önszerveződő módon alakul ki, jön létre, a különböző kamaráktól kezdve a különböző egyéb érdekképviselőtekig, beleértve az önkormányzati érdek-képviselői formákat is.

Ezekkel szoros együttműködésben kell hogy dolgozzunk, különben nem tudjuk elérni ezeket a célokat.

A másik, amit szeretnék kiemelni, hogy mindenképpen ki akarjuk építeni vagy jobban működtetni - ha már bizonyos elemei ki vannak építve - azt a rendszert, ami szolgáltatásokat tud nyújtani az állam oldaláról a kkv-k részére, különösen a pályázatok megismerése, a pályázatokra való felkészülés, a pályázatírás- és -beadás lehetőségeit tekintve. Nagymértékben szeretnénk az elektronizálást javítani, azt biztosítani, hogy minél kevesebb papírmunkával, minél gyorsabban lehessen ezt végrehajtani, és ehhez jelentős támogatást tudjunk adni a kis- és közepes vállalkozások részére.

Harangozó képviselő úr felvetésére: azt gondolom, én értettem, megértettem, meghallottam, amit az értékelésbeli különbségről mondott az eddigi helyzet megítélését illetően. Ez részben, nem túl vehemensen, de hitvitának is minősíthető, hogy ki hogyan értelmez bizonyos dolgokat, és ebből milyen konklúziót von le. Én abszolút tiszteletben tartom az ön véleményét, hogy ön ezt eltérően ítéli meg. Egy ponton azonban hadd térjek vissza az értékelési kérdésre. Remélem, abban egyetértünk, hogy ahhoz képest, hogy mennyi energiát, mennyi időt, mennyi bürokráciát fektettünk bele az elmúlt években ebbe a folyamatba, és mennyi forrást használtunk fel, ehhez képest kevés látszik - vagy nem látszik elég, hogy kicsit kompromisszumos legyek a meghallgatás során. Tehát azt gondolom, hogy én ezt sokkal negatívabban ítélem meg, de azt szeretném jelezni, hogy ennek a láthatósága, az eredménye - az, ami az ország, az emberek életében látszik ahhoz képest, amennyi forrást, amekkora erőfeszítést tettünk ezen a területen - nincs arányban ezzel, és ezen mindenképpen javítanunk kell, minden egyébtől függetlenül.

Magam személy szerint azzal az Európai Unióban nem ritka - és úgy gondolom, növekvő mértékű - gyakorlattal szimpatizálok, azt támogatom, ami a kisebb fejlesztési egységekben gondolkodik, tehát azt gondolom, hogy mindenképpen a megyék irányába érdemes elmozdulni. Egyébként is, azt gondolom, ez az új kormányzat egyéb, a megyékre építő elgondolásaival összhangban áll, tehát fejlesztési miniszterként - amennyiben az intézményrendszer, a stratégiaalkotás lehetőségei és a pályázattal rendszer megfelelő alakítását el tudjuk végezni - mindenképpen ebbe az irányba szeretném elmozdítani a rendszert.

Hogy a konkrétumra válaszoljak: ugyanez érvényes a leghátrányosabb helyzetű térségek vonatkozásában. Folytatni, sőt erősíteni szeretnénk azokat a folyamatokat, azokat a stratégiai irányokat program szinten is erősíteni fogjuk, amelyek a leghátrányosabb helyzetű térségekkel foglalkoznak. Itt nyilvánvaló - azt nem mondtam el, de ezen a ponton akkor szeretném még egyszer hangsúlyozni -, hogy ezeket a programokat az átadás-átvételt követően mind felül fogjuk vizsgálni. Meg kell nézni, és azzal a kettős feladattal, amivel az új kormány szembenéz - egyrészt a válságkezelés, másrészt pedig az új struktúrák kialakítása, az új prioritások mentén való új politika megjelenése -, ezzel összhangban ezeket is felül fogjuk vizsgálni, de stratégiai célként szeretném hangsúlyozottan jelezni, hogy a hátrányos helyzetű kistérségek fejlesztése változatlanul, sőt erőteljesebben stratégiai célként fog megjelenni.

Azt nem tudom, majd nyilván reagálni fog a képviselő úr arra, hogy az, amit Nógrádi képviselő úr felvetése kapcsán a fejlesztéspolitika integrációjáról elmondtam, megfelel-e válaszként önnek is, mert volt egy felvetése a fejlesztéspolitikai integrációval kapcsolatban. Ha nem, akkor szívesen válaszolok még rá, csak nem tudom, hogy ennél mélyebben vagy másra kíváncsi-e valójában.

Teljesen egyetértek a felvetésével, és úgy is, mint a kormány olyan tagja, aki a tudásalapú megközelítés és a tudásközpontú gazdasági elemek egyik kulcsterületét, az infokommunikációt fogja felügyelni, csak támogatni tudom azt, amit a pólusprogramok kapcsán konkrétan is, meg általánosságban is mondott. Tehát itt csatlakozom önhöz.

A közbeszerzések ügyében egyrészt szeretném rögzíteni ismét, hogy a közbeszerzések vonatkozásában többes célunk van. Az egyik, hogy felszámoljuk azt az áldatlan állapotot, hogy negyedévente változik, módosul a szabályozás, ez elképesztő, ezt nem lehet csinálni egy gazdasággal, az országgal. Tehát tartós, hosszú távú szabályozást akarunk. Ezt a jelen pillanatban két lépcsőben képzeljük el, gyorsan meglépni olyan módosításokat, amelyek közvetlenül a kormányzati prioritások változásához szükséges változtatások, azokat amilyen gyorsan csak lehet, meglépni, és minél hamarabb - valószínűleg a jövő év legelejére időzítve - átfogó, új közbeszerzési törvényt alkotni, amely tartós, reményeink szerint a ciklus egészére vonatkozóan rögzíti a szabályokat, és nem kell állandón, újra és újra alkalmazkodni a változó szabályokhoz. Tehát ez az egyik dolog, amit szeretnék leszögezni.

A másik - a legfontosabb prioritásokat az expozéban már jeleztem, ezeket szeretném újból kiemelni - a nemzeti patrióta rezsim bevezetése. Tehát figyelembe véve azokat a körülményeket, feltételeket, amelyek nemzetközi szerződésekből, a befektetésvédelemről szóló szabályokból, valamint az európai uniós tagságból következő kötelezettségeink, ezeken belül mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy a magyar tulajdonú kis- és középvállalkozások előnyhöz jussanak. Nyilvánvaló, hogy itt be kell tartanunk bizonyos diszkriminációs szabályokat, de ezen túlmenően mindent meg fogunk tenni. Tehát ez világos, egyértelmű prioritás, amit szeretnék jelezni.

A másik, amit szintén jeleztem, hogy a közbeszerzésekkel kapcsolatban a kis- és középvállalkozásokat meg kell védeni a körbetartozások vonatkozásában. Ebben a vonatkozásban is - más tárcákkal együttműködve - dolgozunk annak előkészítésén, hogy ezt milyen módon, hogyan tudjuk megtenni. Ez nemcsak jogszabályi kérdés, nyilván itt bizonyos folyamatokat alaposan végig kell gondolni, újrafogalmazni, adott esetben új intézményeket létrehozni, meglévő intézményeket áttekinteni, és ezeket összeilleszteni az új közbeszerzési szabályokkal. Tehát ezt is szeretném rögzíteni, mint egyértelmű stratégiai célt, amin a kormányzat dolgozni fog, sőt, már az előkészületek során is dolgozik.

A harmadik, ami mindentől független, az egyszerűsítések kérdése. Szeretnénk az információs kötelezettség, az ezzel kapcsolatos eljárásrend gyorsítását, egyszerűsítését, ennek a hatósági oldalát felgyorsítani. Itt is - amint a pályázatoknál említettem - nagyon erőteljesen szeretnénk támaszkodni az elektronizálásra, hogy minél gyorsabb, minél egyszerűbb legyen az ügyintézés, és minél kevésbé kelljen személyesen eljárni, ami időt rabló, sorba kell állni, bonyolult. Tehát ezekkel komplexen szeretnénk foglalkozni, és az új közbeszerzési szabályozásban ezt érvényesíteni. Ugyanígy felül kell vizsgálni azokat a jogszabályi rendelkezéseket, amelyek a közbeszerzési döntések megtámadhatóságát rögzítik. Ma gyakorlatilag tengeri kígyó hosszúságú minden közbeszerzési eljárás; némi túlzással fű, fa, virág meg tudja támadni. Tudom, hogy ez túlzott megfogalmazás, de gyakorlatilag olyan módon lehet élni, visszaélni a jogszabály adta lehetőségekkel, amit felül kell vizsgálni, hogy ez így racionális-e, értelmes dolog-e ezt így, ebben a formában fenntartani. Ezzel is szeretnénk foglalkozni, és a megváltoztatandó közbeszerzési szabályokban ezt kezelni.

Számos olyan szabályozási elem van, amivel külön-külön foglalkozni kell. Ezek részleteibe most nem mennék bele, mert egyrészt most dolgozunk rajta, másrészt nyilván itt konzultálni kell; nemcsak a kormányzaton belül, hanem azokkal a társadalmi szervezetekkel is, amelyek alapján olyan feleket képviselnek - legyen ez a kiírói vagy a pályázói oldal -, akiknek a tapasztalatát be kell építeni, fel kell használni, akár a kereskedelmi és iparkamarákra gondolnak, akár a gyáriparos szövetségre, akár bármilyen más szervezetre, valamint azokra az intézményekre, amelyek a közbeszerzés területén dolgoznak. Tehát most itt konkrétumokba vagy ennél konkrétabb dolgokba nem mennék bele. Szerintem az irányok egyértelműek, az is egyértelmű, hogy mit fogunk csinálni, itt a „hogyan” kérdése az, ami még további kidolgozás és egyeztetés tárgya, ez is hamarosan meg fog történni.

Mennyire gyorsan lehet a vagyongazdálkodás területén az új szemléletet érvényesíteni? Hát, Ivanics képviselő úr, ez fogós kérdés. Azt gondolom, arra fogunk törekedni, hogy ez gyorsan megtörténjen, az intézményrendszer átalakítása, az új felelősségi viszonyok kialakítása mindenféleképpen ebbe az irányba fog hatni. Én abban teljesen biztos vagyok, hogy nem szakmai alkalmatlanság volt alapjában az oka azoknak az anomáliáknak és problémáknak, amikről ön is említést tett, tehát biztos vagyok benne, hogy az ezen a területen dolgozó emberek többsége érti a dolgát. Ami szerintem jelentős mértékben hiányzott, az az egyértelmű politikai irányítás ezen a területen, a számonkérés. Egy olyan rendszert váltunk most föl egy teljesen világos, egyértelmű felelősségi és átláthatósági rendszerrel, ami korábban teljesen elbújt.

Csak példaként hadd említsem azt, amit a keddi két bizottsági meghallgatáson, a költségvetési, illetve a gazdasági bizottsági meghallgatáson elmondtam. A Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács jogi személyiséggel nem felruházott társaságként hozott döntéseket a magyar állami vagyon tulajdonosi jogait illetően, miközben nem volt része a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-nek, és ennek a Vagyontanácsnak a leváltott vezérigazgató tagja volt, az új vezérigazgató tagja volt, a Pénzügyminisztérium tisztségviselői voltak a tagjai, és a miniszterelnök jelölte őket. Ebben a rendszerben tudott létrejönni vagy kialakulni az a gyakorlat, aminek a terméke Sukoró, aminek a terméke a Malév privatizációja; legyen elég ez a kettő, ami nyilvánvalóan mindenki számára ismert.

Tehát ezen a rendszeren mindenképpen változtatni akarunk, és amit mi kínálunk helyette, azt gondolom, teljesen egyértelmű, világos. Láthatók a felelősségi viszonyok, az is egyértelműen látható, hogy ha a lánc végén valami nemkívánatos dolog történik, akkor hogyan lehet visszafejteni a folyamatot, és eljutni ahhoz a felelőshöz, aki felelősségre is vonható. Ebben az értelemben a vagyongazdálkodás piramisként épül föl, aminek a tetején a minisztérium van a miniszter vezetése alatt, aki politikailag, közigazgatásilag egyértelműen felelős. A két vagyonkezelő, jelen pillanatban megjelölt, kiemelt vagyonkezelő, maga a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő, illetve a Fejlesztési Bank pedig, amilyen mértékben csak lehetséges, a gazdasági társaságokról szóló törvény szerinti működésben kell hogy dolgozzon. Ez azt jelenti, hogy az ottani menedzsment jogilag, büntetőjogilag, polgári jogilag, munkajogilag felelős, szemben azzal a helyzettel, ami az elmúlt években kialakult, és azt kell mondjam, hogy gyakorlatilag elsikkadt felelősség vagy felelőtlenység rendszere volt.

Összefoglalva: azt gondolom, hogy ha ezeket az induló szerkezetátalakító, jogi átalakító lépéseket megteesszük, nagyon gyorsan előre lehet majd haladni ezen a területen.

A takarékos gazdálkodásról. Azt gondolom, három szempont lesz folyamatosan - és ezért is jó, hogy önálló ágazatként vagyonpolitika fog kialakulni, s itt hangsúlyozottan vagyonpolitikáról beszélek, nem egyszerűen vagyongazdálkodásról -, tehát három olyan tényező vagy prioritás van, amit összhangba kell hozni, s ezeknek az adott helyzetben való kompromisszumos kialakításáról politikai döntést kell majd mindig hozni. Az egyik a hatékonyság, a másik a takarékoság, a harmadik pedig azoknak a társadalmi céloknak a megfogalmazása, amelyek felülírhatják a profitérdekeket, beleértve az állami vagyonnal kapcsolatos profit- vagy haszonelvűséget is, mert elsődlegességet kell biztosítani.

Erről is volt konkrét kérdés a gazdasági bizottságban, és a posta került elő ezzel összefüggésben. Nyilvánvaló, hogy miközben a postát át kell szervezni a takarékoság és a hatékonyság értelmében, azt, hogy hol nyitjuk újra a bezárt kispostákat, jelentős mértékben nem hatékonysági kérdésként kell kezelni. Ugyanez érvényes a MÁV szárnyvonalproblémájára is. Vannak olyan szempontok, amiket kombinálni kell a hatékonysággal és a takarékosággal, ennek a munkának a dandárját a minisztériumnak mint politikai szervezetnek kell ellátnia, és az ezzel kapcsolatos felelősséget is vállalnia.

Ékes képviselő úr három dolgot említett, én egy elemet tekintek kérdésként, és reagálok rá, ez az off-shore dolog. Egyrészt azt meg kell követelni a szabályozásban - ez

jelentős mértékben ma is benne van -, hogy csak olyanok nyerhessenek, akiknek a tulajdonosi struktúrája átlátható és egyértelmű. Ma is a szabályozás lehetővé teszi ennek a megkövetelését. Egy olyan egységet kell kialakítani, amiben egyrészt a szabályozás, amennyire ez ésszerűen lehetséges, ezt kezeli, és ahol nem, ott valamilyen kötelezhető módon a pályázatkíró vagy a közbeszerzést meghirdetőt hozza abba a helyzetbe, hogy ne lehessen másként közbeszerzési eljárást elbírálni, csak akkor, ha a tulajdonosi struktúra egyértelmű, és jogilag számon kérhető nyilatkozatokban tanúsítható, hogy így mondjam. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, miniszterjelölt úr. Most a kérdéseket lezárván egy-egy képviselőcsoportnak lehetősége van esetleg nyilatkozattételre. *(Jelzésre:)* Tessék parancsolni, Nógrádi képviselő úr!

Hozzászólás

NÓGRÁDI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A harmadik ciklusomat kezdem meg ebben a bizottságban, úgyhogy némileg már, legalábbis a személyi meghallgatások sorozatát tekintve, majdhogynem történelmi tapasztalatokkal rendelkezem. Aminek örülök, az három dolog az elmúlt időszakbeli folyamat megszakíttóságát illetően. Az egyik az, hogy miniszterjelölt úr meghallgatásából kiderült az, hogy szakítanunk kell egy nagyon-nagyon rossz gyakorlattal, és ez talán egy kicsi visszajelzés a tisztelet hangján Harangozó képviselő úrnak is, hiszen az MSZP egyik vezető politikusától hallottam azt döbbenetesen 2004-ben, hogy az Európai Unióban az a legjobb, hogy pénzt lehet költeni, és ami még annál is jobb, hogy mások pénzét lehet elkölteni. Nos, ez a szemlélet látszik az országon, és hogy talán ez a fajta megoldás és hozzáállás, értékrend és stílus az, ami az elmúlt időszakban azt a fajta eredményességet hozta, amivel az egész társadalom elégedetlen.

A második dolog, amivel szakítanunk lehetett most - és ennek örülök az elmúlt nyolc év gyakorlatát tekintve -, hogy egy miniszterjelöltnek nem feltétlenül csak az a feladata, hogy eljőjön egy bizottság elé, megmutassa magát, és ne mondjon semmit. Mert az elmúlt időszakban sok ilyen tapasztalatunk volt, hogy jöttek miniszterjelöltek, végigkövettük a fejlesztéspolitika vándorlását a kormányzati szerkezeten belül, voltak itt kormánybiztosok, önkormányzati miniszterek, gazdasági miniszterek, már lassan nem is tudtuk követni, hogy hova vándorol végig a fejlesztéspolitika az egész kormányzati struktúrán keresztül. De sajnos legtöbbször az volt a tapasztalatunk, hogy az ideérkező miniszterjelöltek a konkrétumokról és a konkrét irányokról, stratégiai elvekről keveset mertek mondani, aztán ahhoz képest is teljesen más történt kormányon. Ezzel is tudunk most szakítani.

A harmadik dolog, amivel tudunk szakítani az, hogy az elmúlt időszakban számtalan olyan szerkezeti és politikai döntés született, aminek a következtében elsikkadt a felelősség kérdése. Hiszen tapasztaltunk mi olyan kiszervezéseket, árnyékkormánybeli kiszervezéseket főleg a fejlesztéspolitika kapcsán, amikor a parlament és az Országgyűlés ellenőrző szerepe szinte minimálisra sikkadt, illetve olyan szerkezeti és politikai döntéseket, amelyek mentén végigülve az eseti bizottság üléseit is, igen kevés információhoz jutottak hozzá mindazok, akik ezen folyamatok ellenőrzésére hivatottak. Úgy gondolom, hogy az előbb elmondott programkoncepcióban ezek az eddig rossz gyakorlatnak ítélt megoldások elfelejthetőek.

Én négy fontos dolgot szeretnék kiemelni a meghallgatás tanulságaiból. Az első, ami mindannyiunk számára talán a leglényegesebb: visszaállítani az ország megtépzott nemzetközi tekintélyét, s amely Navracsics Tibor miniszterjelölt úr meghallgatásából is kiderült, azt a fajta nemzeti érdekérvényesítési eszközrendszert ismét alkalmazni, amely nélkül nem lehet az ország egyedi megoldásait megtalálni, akár az Európai Unió eszközrendszerén belül, akár a saját megoldásainkon belül.

A másik nagyon fontos dolog, amelynek végre érvényt kell szerezni, ez a növekedéspárti és munkaközpontú politikai szempontok figyelembevételével. Szeretném emlékeztetni a jelenlévőket, hogy a jelenleg érvényes és hatályos nemzeti fejlesztési tervünknek az a címe, hogy A foglalkoztatás és növekedés programja. Nos, az elmúlt nyolc év tapasztalta és a most kialakult helyzet éppen azt mutatja meg, hogy ezen a területen nem sikerült eredményeket elérni, holott - ahogyan azt miniszterjelölt úr is elmondta - súlyos milliárdokat, ezermilliárdokat próbáltunk elkölteni ezekre a célokra, csak nem sikerült ezeket megfelelő módon hasznosítani. Azt gondolom, ez is egyértelműen és világosan kiderülhetett, hogy a miniszterjelölt ismeri azokat a költségvetési korlátokat és a költségvetési felelős politikálásnak azon szabályait, amelyek mentén e célnak meg kell felelnie a következő időszak kormányzati politikájának.

A harmadik dolog, ami nagyon fontos, a vagyongazdálkodásnak, a meglévő értékrendszernek és az új értékek létrehozásának és a fejlesztéspolitikának az összhangja. A negyedik dolog pedig az a tulajdonosi szemlélet, amellyel egy új kormánynak bánnia kell a közös értékeinkkel, a közös vagyonunkkal, és ezáltal megképezni a közös jövőképet is; és ebben a helyzetben tiszteletben tartani azokat a parlamentáris, demokratikus viszonyokat, amelyek ezen tulajdonosi szemlélet - kormányzati végrehajtói hatalommal bíró tulajdonosi szemlélet - parlamenti ellenőrző szerepét teszi lehetővé.

E négy nagyon fontos tényező alapján, amit levonhattam következtetésként e meghallgatásból, tisztelettel kérem a frakciókat, illetve kérem képviselőtársaimat, hogy támogassuk a miniszterjelölt úr megbízatását.

Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Más jelentkező nincs, szavazást rendelek el.

Ki támogatja Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezését? *(Szavazás.)* 14 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem. Ki tartózkodik? *(Nincs jelzés.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy bizottságunk támogatja Fellegi Tamás nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezését.

Köszönöm szépen, jó munkát kívánok. *(Taps.)*

Elnöki zárszó

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy délután 14 órakor folytatjuk a bizottsági ülésünket, Martonyi János kijelölt külügyminiszter úr meghallgatásával.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 22 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Nánásiné Czapári Judit és Szoltsányi V. Katalin